

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพน้ำประปาของโรงประปาสี่แห่ง[†]
ในตำบลกำปัง อําเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา

นางสาวณัฐญา ปานโตนด

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
การบริหารงานก่อสร้างและสารเคมีป้องกัน
สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ปีการศึกษา 2556

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพน้ำประปาของโรงประปาสี่แห่ง

ในตำบลกำปัง อําเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อนุมัติให้นับโครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบโครงการ

(รศ. ดร.พรศิริ จงกล)

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร.อวุธย์ ชินกุลกิจนิวัฒน์)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ)

(อ. ดร.ปวิร์ ศิริรักษ์)

กรรมการ

(รศ. ร.อ. ดร.กนต์ธร ชำนิประสาสน์)

คณบดีสำนักวิชาวารมณศาสตร์

**ณัฐชนา ปานโตนด : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพน้ำประปาของโรงประปาสี่แห่งใน
ตำบลกำปัง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา (FACTORS AFFECT QUALITY OF
WATER SUPPLY OF FOUR WATER SUPPLY SYSTEMS IN KUMPRANG SUB-
DISTRICT, NОНTHAI DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA) อาจารย์ที่ปรึกษา:
รองศาสตราจารย์ ดร.อวิรุทธิ์ ชินกุลกิจนิวัฒน์**

ปัจจัยบัน凶องค์การบริหารส่วนตำบลกำปัง ได้รับเรื่องร้องเรียนจากชาวบ้านเกี่ยวกับคุณภาพ
ของน้ำประปาที่จ่ายสู่บ้านเรื่องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบการผลิตน้ำประปาผิดนิบ้าน
งาน หมู่ที่ 4, ระบบประปาผิดนิบ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9, ระบบประปาผิดนิบ้านไพล หมู่ที่ 12 และ
ระบบประปาผิดนิบ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ เพื่อตรวจหาแหล่งที่มาของ
ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำประปาของทั้ง 4 หมู่ การศึกษาทำโดยการทำการเก็บตัวอย่างน้ำ
ในช่วงต่างๆของกระบวนการผลิตน้ำประปาไปทำการตรวจความชุ่น ความเป็นกรด-ด่าง รวมทั้ง
ทำการตรวจสอบประวัติการทำความสะอาดระบบผลิต ผลการศึกษาพบว่าระบบผลิตแต่ละหมู่มี
สาเหตุที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือคุณภาพของแหล่งน้ำดิบ และปริมาณการ
ใช้สารเคมีในการตัดตะกอน ผลการวิเคราะห์ที่แสดงในรายงานนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องในพื้นที่ศึกษา ในการนำไปปรับคุณภาพการผลิตน้ำประปาของพื้นที่ศึกษา

NATCHAYA PANTANOD : FACTORS AFFECT QUALITY OF WATER SUPPLY OF FOUR WATER SUPPLY SYSTEMS IN KUMPRANG SUB-DISTRICT, NONTHAI DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA. ADVISOR : ASSOC. PROF. AVIRUT CHINKULKIJNiwAT, Ph.D.

There are messages from citizens of many communities in Kumprang sun-district regarding to quality of water supply, especially from Ban Jan (moo.4), Ban Mai Naree (Moo.9), Ban Prai (Moo.12), and Au-Nrey (Moo. 14). The objective of this study is to examine sources of problem that affect the quality of water supply distributed to these four villages. Properties of water (Turbidity and Acid-Base properties) along the production line were checked along with maintenance history of the four water supply systems. Results indicate that each water supply system has its own character. However, the major important problems are quality of raw water and the use of alum in precipitation process. It is suggested that any related organization in the study area should consult this report to improve quality of water supply.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้ประสบความสำเร็จลง ได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ ให้คำปรึกษาในด้านวิชาการและด้านการดำเนินโครงการในครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.อวิรุทธิ์ ชินกุลกิจนิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่เคยชี้แนะแนวทางในการทำโครงการ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้โครงการเล่นน้ำสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณประธานกรรมการสอบโครงการ และกรรมการทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอบคุณท่านอาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ได้ประสิทธิ ประสานวิชาแก้ข้าพเจ้า และขอบคุณเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการศึกษาและการทำโครงการมหาบัณฑิตของข้าพเจ้า

ขอบคุณเพื่อน ๆ พี่น้องบัณฑิตศึกษาหลักสูตรบริหารงานก่อสร้างและสารสนเทศ โภคทุกท่านที่ช่วยเหลือหาข้อมูลในการทำวิจัยและมีส่วนร่วมในการทำโครงการครั้งนี้

สุดท้ายผู้วิจัย ระลึกถึงพระคุณอันสูงสุดของบิดามารดา ผู้ให้กำเนิดและผู้อบรมเลี้ยงดู ข้าพเจ้ามาเป็นอย่างดี ตลอดจนเครือญาติที่เคยให้กำลังใจที่ดีเสมอมา จนโครงการนี้สำเร็จลุล่วง ด้วยดี

ณัฐชนก ปานโตนด

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัจจุบัน	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 ปริทัศน์วรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 พื้นที่ศึกษา	3
2.1.1 ลักษณะทั่วไปและที่ตั้ง	3
2.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ	4
2.1.3 แหล่งน้ำที่สำคัญ	4
2.1.4 ลักษณะภูมิอากาศ	5
2.1.5 ประชากร	6
2.1.6 ด้านการบริการสาธารณูปโภค	7
2.2 แหล่งที่มาของน้ำดิบ	11
2.2.1 แหล่งน้ำผิวดิน	11
2.2.2 แหล่งน้ำใต้ดิน	11
2.3 การปรับปรุงคุณภาพน้ำดิบ	11
2.3.1 คุณภาพของแหล่งน้ำดิบ	12
2.3.2 คุณภาพของน้ำที่ต้องการ	12

2.4 การตรวจสอบคุณภาพน้ำดิน	14
2.4.1 ความเหมาะสมต่อการรวมตะกอนของน้ำดิน	14
2.4.2 ความเป็นกรด-ด่าง pH	14
2.4.3 ความชื้น	16
2.5 ระบบการผลิตน้ำประปา	18
2.5.1 ระบบการผลิตน้ำประปาแบบนาดาล	19
2.5.2 ระบบการผลิตน้ำประปาแบบผิวดิน	19
2.6 รูปแบบประปา ที่ก่อสร้าง และออกแบบโดยหน่วยงานราชการ	22
2.6.1 ระบบนำ้ำสะอาดหมู่บ้านตามแบบโภชาธิการ	22
2.6.2 ประปาหมู่บ้านตามแบบมาตรฐานสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชน (ร.พ.ช.)	22
2.6.3 ประปาหมู่บ้านตามแบบมาตรฐานกรมทรัพยากรธรรมชาติ	22
2.6.4 ประปาหมู่บ้านตามแบบมาตรฐานแบบกรมอนามัย	22
2.6.5 ประปาหมู่บ้านตามแบบมาตรฐาน สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	22
2.7 การดูแลระบบการผลิตน้ำประปาผิวดิน	29
2.7.1 การบำรุงรักษาระบบน้ำดิน	30
2.7.2 การบำรุงรักษาระบบผลิตน้ำประปา	32
2.7.3 การบำรุงรักษาระบบจ่ายน้ำประปา	33
2.7.4 การบำรุงรักษายาห้อถังสูง	34
2.7.5 การบำรุงรักษายาห้อเมนจ่ายน้ำ	35
2.7.6 การทำความสะอาดอาคารทั่วไป	35
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
3 วิธีการดำเนินโครงการ	38
3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	38
3.2 ขั้นตอนการศึกษา	38
4 ผลการทดลองและวิเคราะห์ผล	40
4.1 ข้อมูลพื้นฐานของระบบประปาหมู่บ้าน	40
4.1.1 ที่ตั้งและการรับน้ำของแหล่งน้ำระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่	40
4.1.2 ข้อมูลทางเทคนิคของระบบการผลิตประปา	42

4.1.3 การวิเคราะห์ผลประวัติการทำความสะอาด ระบบประปาผิดนิ ขนาดใหญ่	43
4.1.3.1 ประวัติการล้างถังตักตะกอนล่าสุด	43
4.1.3.2 ประวัติการล้างถังกรองล่าสุด	43
4.1.3.3 ประวัติการล้างถังน้ำใสล่าสุด	44
4.2 ข้อมูลจากการเก็บตัวอย่างน้ำและการวิเคราะห์	45
4.2.1 ระบบผลิตประปาผิดนิขนาดใหญ่ บ้านจาน หมู่ที่ 4	45
4.2.2 ระบบผลิตประปาผิดนิขนาดใหญ่ บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9	47
4.2.3 ระบบผลิตประปาผิดนิขนาดใหญ่ บ้านไฟล หมู่ที่ 12	49
4.2.4 ระบบผลิตประปาผิดนิขนาดใหญ่ บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14	51
5 สรุปและเสนอแนะ	54
5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์	54
5.1.2 ข้อแนะนำ	55
เอกสารอ้างอิง	56
ภาคผนวก ก รายงานผลการทดสอบ ห้องปฏิบัติการ ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	57
ประวัติผู้เขียน	70

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 สภาพแวดล้อมน้ำธรรมชาติที่มีอยู่ในตำบลกำปัง	4
2.2 การแบ่งเขตการปกครอง จำนวนครัวเรือนและจำนวนประชากร	6
2.3 เกณฑ์คุณภาพน้ำประปาคื่ม ได้ พ.ศ. 2553	12
2.4 ค่าความชุ่มน้ำดินกับปริมาณสารส้มที่ใช้	17
4.1 ประวัติการล้างถังตอกตะกอนล่าสุด ระบบประปาผิดน้ำดใหญ่	43
4.2 ประวัติการล้างถังกรองล่าสุด ระบบประปาผิดน้ำดใหญ่	44
4.3 ประวัติการล้างถังน้ำใสล่าสุด ระบบประปาผิดน้ำดใหญ่	44

สารบัญรูปภาพ

รูปที่	หน้า
2.1 แผนที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลกำปัง	3
2.2 ระบบประปาผิวดิน บ้านจาน หมู่ที่ 4	7
2.3 แหล่งน้ำดิบคลองขึ้นภาค บ้านจาน หมู่ที่ 4	8
2.4 ระบบประปาผิวดิน บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9	8
2.5 แหล่งน้ำดิบคลองวังจัน บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9	9
2.6 ระบบประปาผิวดิน บ้านไพล หมู่ที่ 12	9
2.7 แหล่งน้ำดิบห้วยลำเชิงไกร บ้านไพล หมู่ที่ 12	10
2.8 ระบบประปาผิวดิน บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14	10
2.9 แหล่งน้ำดิบห้วยลำเชิงไกร,บึงอ้อ บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14	11
2.10 ระบบการผลิตน้ำประปาแบบนาดาล	20
2.11 ระบบการผลิตน้ำประปาแบบผิวดิน	21
2.12 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดเล็กกำลังการผลิต 2.5 ลบ.ม./ชม	23
2.13 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดกลางกำลังการผลิต 7 ลบ.ม./ชม	24
2.14 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดใหญ่กำลังการผลิต 10 ลบ.ม./ชม	25
2.15 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดใหญ่มากกำลังการผลิต 20 ลบ.ม./ชม	26
2.16 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบผิวดินขนาดกลางกำลังการผลิต 5 ลบ.ม./ชม	27
2.17 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบผิวดินขนาดใหญ่กำลังการผลิต 10 ลบ.ม./ชม	28
2.18 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบผิวดินขนาดใหญ่มาก กำลังการผลิต 20 ลบ.ม./ชม.	29
4.1 แผนที่ตั้งและการรับน้ำของแหล่งน้ำระบบประปาหมู่บ้าน	41
4.2 ค่าความชุ่น (Turbidity) ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านจาน หมู่ที่ 4	46
4.3 ค่า pH ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านจาน หมู่ที่ 4	47
4.4 ค่าความชุ่น (Turbidity) ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9	48
4.5 ค่า pH ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9	49
4.6 ค่าความชุ่น (Turbidity) ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านไพล หมู่ที่ 12	50
4.7 ค่า pH ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านไพล หมู่ที่ 12	51
4.8 ค่าความชุ่น (Turbidity) ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14	52
4.9 ค่า pH ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14	53

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ประเทศไทยได้มีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคของภาครัฐเพื่อบริการประชาชนในประเทศไทยให้เกิดความสะดวกในการดำรงชีวิตจึงมีนโยบายบริการสาธารณูปโภคที่ดีขึ้นมาทั้งระบบขนส่งมวลชนไปยังเมืองต่างๆ ไฟฟ้า โทรศัพท์ ประปาและการบริการจากภาครัฐด้านอื่นๆดังนั้นเพื่อให้บริการประชาชนในทุกหมู่บ้านในประเทศไทยจำเป็นต้องมีสาธารณูปโภคพื้นฐานโดยเฉพาะน้ำประปาซึ่งเป็นบริการด้านอุปโภคและบริโภคจึงจำเป็นต้องสร้างและพัฒนาระบบประปาหมู่บ้านเกิดขึ้น

ในปี 2537 ได้มีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมาใหม่ คือ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งถือเป็นองค์กรที่เป็นนิติบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ซึ่งการกิจหนังสือขององค์กรบริหารส่วนตำบลก็คือ ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

องค์กรบริหารส่วนตำบลกำปัง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา มีการบริหารระบบประปาหมู่บ้านและให้บริการน้ำประปาแก่ประชาชน และมีระบบประปาผิวดิน ตามรูปแบบของกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำปัง จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ระบบประปาผิวดินบ้านจาน หมู่ที่ 4, ระบบประปาผิวดินบ้านใหม่นารีหมู่ที่ 9, ระบบประปาผิวดินบ้านไพลหมู่ที่ 12 และระบบประปาผิวดินบ้านอ้อเหนือหมู่ที่ 14 ในปัจจุบัน การดำเนินการผลิตน้ำประปาในแต่ละแห่ง ขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำปัง ได้รับเรื่องร้องเรียนจากชาวบ้านเกี่ยวกับปัญหาด้านการให้บริการทางด้านต่างๆ ซึ่งผู้บริหารขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำปังก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ และมีการรวมรวมข้อมูลรวมทั้งพยายามหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำประปาผ่านโครงการวิจัยนี้ โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะหาสาเหตุของปัญหาคุณภาพน้ำประปาที่จ้ำก่ำและผลกระทบในท้องที่ ที่องค์กรบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ และนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกุณภาพน้ำประปาที่ผลิตได้ ของระบบประปาผิวดินบ้านจาน หมู่ที่ 4, ระบบประปาผิวดินบ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9, ระบบประปาผิวดินบ้านไพล หมู่ที่ 12 และระบบประปาผิวดินบ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำปัง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา

1.2.2 เพื่อใช้ผลศึกษาเป็นแนวทางในการแก้ไข และปรับปรุงคุณภาพบริการระบบประจำขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำปัง อำเภอโนนไทย จังหวัดนราธิวาส

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาระบบนี้เป็นศึกษาคุณภาพของแหล่งน้ำ ก่อนเข้าระบบประปา กระบวนการผลิตประปาผิวดินแต่ละแห่ง และนำที่ปลายน้ำ สถานที่ต่างๆ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำปัง อำเภอโนนไทย จังหวัดนราธิวาส

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ชาวบ้านเกิดความพึงพอใจในด้านการให้บริการประปา องค์กรบริหารส่วนตำบลกำปัง อำเภอโนนไทย จังหวัดนราธิวาส

1.4.2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการให้บริการชาวบ้านประปาแก่ชาวบ้านในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลกำปัง อำเภอโนนไทย จังหวัดนราธิวาส

บทที่ 2

ปริทัศน์วรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

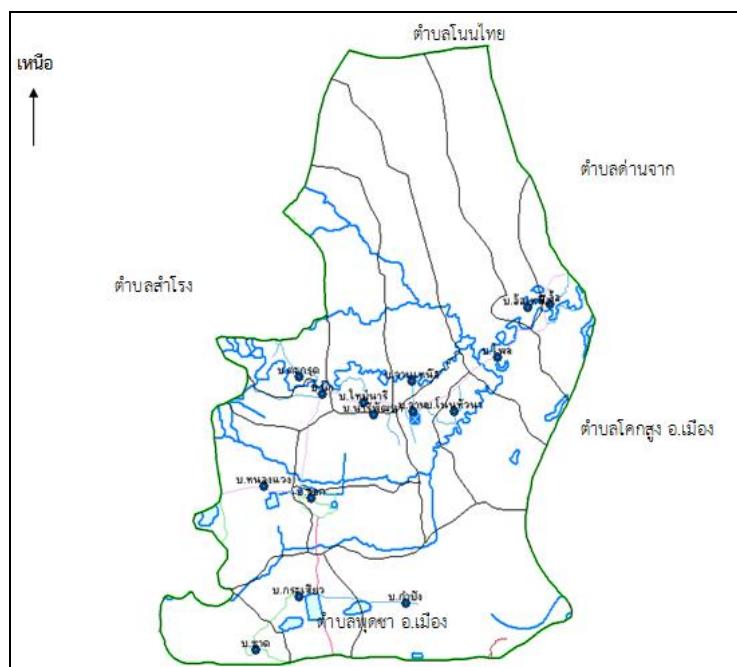
2.1 พื้นที่ศึกษา

2.1.1 ลักษณะทั่วไปและที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลกำปังตั้งอยู่เลขที่ 23 บ้านนารีพัฒนา หมู่ที่ 15 ตำบลกำปัง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ระยะทางห่างจากตัวอำเภอโนนไทยประมาณ 14 กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดนครราชสีมาประมาณ 30 กิโลเมตร (ทางรถยนต์) โดยมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลโนนไทยและตำบลสำโรง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลพุดชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลค่านจากและตำบลโคกสูง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลสำโรง

พื้นที่ตำบลตำบลกำปัง มีพื้นที่ทั้งหมด 53.007 ตารางกิโลเมตร หรือ 33,129.37 ไร่



รูปที่ 2.1 แผนที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลกำปัง
ที่มา : ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2556)

2.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบ สภาพดินทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายเก็บความชุ่มน้ำได้น้อยความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ลักษณะเป็นดินเค็ม ในฤดูแล้งจะขาดน้ำ น้ำในลำคลองจะเค็มมากไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในบางพื้นที่

การแบ่งเขตการปกครอง ตำบลกำปัง ประกอบด้วยหมู่บ้าน 15 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ 1 บ้านชาด

หมู่ 2 บ้านกระเสียว

หมู่ 3 บ้านจอก

หมู่ 4 บ้านงาน

หมู่ 5 บ้านหนองแวง

หมู่ 6 บ้านอ้อ

หมู่ 7 บ้านนา

หมู่ 8 บ้านกำปัง

หมู่ 9 บ้านใหม่นารี

หมู่ 10 บ้านโนนหัวนา

หมู่ 11 บ้านตะกุด

หมู่ 12 บ้านไพล

หมู่ 13 บ้านงานเหนือ

หมู่ 14 บ้านอ้อเหนือ

หมู่ 15 บ้านnaripattana

2.1.3 แหล่งน้ำที่สำคัญ

ตารางที่ 2.1 สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีอยู่ในตำบลกำปัง

ลำดับ	ชื่อหมู่บ้าน	แหล่งน้ำธรรมชาติ	แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น
1	หมู่ 1 บ้านชาด	-	สะระตะวันออก, สะระตะวันตก, สะระวัด
2	หมู่ 2 บ้านกระเสียว	บึงหนองบัว, คลองขาમ, คลองกำ	สะระวัด, บึงกระเสียว
3	หมู่ 3 บ้านจอก	คลองจอก, คลองกล้า, คลองพักบึง	สะระวัด, สะระประปา
4	หมู่ 4 บ้านงาน	คลองลุง, คลองเขียนาค, ห้วยลำเจียงไกร	สะระวัด

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อหมู่บ้าน	แหล่งน้ำธรรมชาติ	แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น
5	หมู่ 5 บ้านหนองแวง	บึงหนองแวง, คลองจอก	สระบึงเรียน
6	หมู่ 6 บ้านอ้อ	บึงอ้อ, ห้วยลำเชียงไกร	-
7	หมู่ 7 บ้านนา	ห้วยลำเชียงไกร	สระวัด
8	หมู่ 8 บ้านกำปัง	คลองก้าม, คลองผักบุ้ง, บึงพิมาน	สระวัด, สระ กสช.
9	หมู่ 9 บ้านใหม่นรี	ห้วยลำเชียงไกร, คลองวังงาน	สระวัด
10	หมู่ 10 บ้านโนนหัวนา	ห้วยลำเชียงไกร, อ่างท่าหลังลาด, บึงกะตั้งน้อย	-
11	หมู่ 11 บ้านตะกุด	ห้วยลำเชียงไกร, คุド โพธิ์	-
12	หมู่ 12 บ้านไพล	ห้วยลำเชียงไกร, คลองจอก, บึงกระตัง	สระกลางบ้าน
13	หมู่ 13 บ้านงานเหนือ	ห้วยลำเชียงไกร, คลองลุง	-
14	หมู่ 14 บ้านอ้อเหนือ	ห้วยลำเชียงไกร, บึงอ้อ	-
15	หมู่ 15 นาเรือพัฒนา	-	สระ กสช., สระป่าช้า

ที่มา: ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2556)

2.1.4 ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของตำบลกำปัง จัดอยู่ในลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน(Tropical monsoon climate) ซึ่งแบ่งได้ 3 ฤดู คือ ฤดูฝนเริ่มต้นแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านทะเลและมหาสมุทร ทำให้มีอากาศชุ่มชื้นและฝนตกชุก ส่วนฤดูหนาวเริ่มต้นแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดເօความหนาวเย็นและความแห้งแล้งมา สำหรับฤดูร้อนเริ่มต้นแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายนซึ่งมีอากาศร้อนและอบอ้าว

ปริมาณน้ำฝน มีปริมาณน้ำฝนรวมเฉลี่ยทั้งปี 1,023.3 มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตกประมาณ 120.3 วัน เดือนกันยายนมีปริมาณน้ำฝนมากที่สุด 221.8 มิลลิเมตร และเดือนธันวาคมมีปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุด 3.4 มิลลิเมตร

อุณหภูมิ มีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 27.1 องศาเซลเซียส เดือนเมษายนมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 29.8 องศาเซลเซียส และเดือนธันวาคมมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด 23.3 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์ มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยทั้งปี 70 เปอร์เซ็นต์ เดือนกันยายนมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด 80 เปอร์เซ็นต์ และเดือนกุมภาพันธ์และมีนาคมมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่ำสุด 61 เปอร์เซ็นต์

2.1.5 ประชากร

ตารางที่ 2.2 การแบ่งเขตการปกครอง จำนวนครัวเรือนและจำนวนประชากร

ลำดับที่	หมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	คิดเป็น ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็น ร้อยละ
1	หมู่ 1 บ้านชาด	128	4.98	250	232	482	5.02
2	หมู่ 2 บ้านกระเสียว	127	4.94	212	238	450	4.69
3	หมู่ 3 บ้านจอก	191	7.44	325	343	668	6.96
4	หมู่ 4 บ้านajan	357	13.90	611	634	1,245	12.98
5	หมู่ 5 บ้านหนองแวง	66	2.57	128	157	285	2.97
6	หมู่ 6 บ้านอ้อ	183	7.12	324	362	686	7.15
7	หมู่ 7 บ้านนา	185	7.20	331	360	691	7.20
8	หมู่ 8 บ้านกำปัง	145	5.64	247	261	508	5.29
9	หมู่ 9 บ้านใหม่นารี	264	10.28	543	569	1,112	11.59
10	หมู่ 10 บ้านโนนหัวนา	226	8.80	388	370	758	7.90
11	หมู่ 11 บ้านตะกุด	140	5.45	258	290	548	5.71
12	หมู่ 12 บ้านໄพล	153	5.96	319	330	649	6.76
13	หมู่ 13 บ้านajanเหนือ	124	4.83	225	219	444	4.63
14	หมู่ 14 บ้านอ้อเหนือ	178	6.94	343	339	682	7.11
15	หมู่ 15 บ้านnaripattana	100	3.89	187	194	381	3.97
รวม		2,567	100	4,691	4,898	9,589	100

ที่มา: ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2556)

2.1.6 ด้านการบริการสาธารณูปโภค

1. การไฟฟ้า ในตำบลกำปังมีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน แต่ไม่ครบทุกริเวียน เนื่องจากไม่มีผู้อพยพถาวร หรือไม่ได้แจ้งขอเลขหมายประจำบ้าน รวมทั้ง มีการปลูกสร้างอาคารในพื้นที่ที่ไม่มีระบบไฟฟ้าจานวน
2. กรรมนาคม ในพื้นที่ตำบลกำปัง มีรถโดยสารประจำทางผ่าน 1 สายทาง คือรถบ้านนา – พุดชา
3. การประปา ในตำบลกำปัง มีประปาใช้จำนวน 15 หมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน หมู่ที่ 4, 9, 12, 14 ระบบประปา อบต. เป็นผู้จัดสร้าง และเป็นผู้จัดเก็บ หมู่ที่ 6, 13, 15 ใช้ร่วมกัน อบต. เป็นผู้จัดสร้าง และเป็นผู้จัดเก็บ หมู่ที่ 1, 2, 3, 5, 7, 8, 10, 11 อบต. เป็นผู้จัดสร้าง หมู่บ้าน เป็นผู้จัดเก็บ

มีระบบประปาผิวดินรูปแบบของกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลกำปัง จำนวน 4 แห่ง คือ ระบบประปาผิวดิน บ้าน詹 หมู่ที่ 4, ระบบประปาผิวดินบ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9, ระบบประปาผิวดินบ้านไฟล หมู่ที่ 12 และ ระบบประปาผิวดินบ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14



รูปที่ 2.2 ระบบประปาผิวดิน บ้าน詹 หมู่ที่ 4



รูปที่ 2.3 แหล่งน้ำดิบคลองขึ้นภาค บ้านจาน หมู่ที่ 4



รูปที่ 2.4 ระบบประปาผิวดิน บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9



รูปที่ 2.5 แหล่งน้ำดิบคลองวังจัน บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9



รูปที่ 2.6 ระบบประปาผิดน บ้านไพล หมู่ที่ 12



รูปที่ 2.7 แหล่งน้ำดิบหัวยลางชิงไกร บ้านไพล หมู่ที่ 12



รูปที่ 2.8 ระบบประปาผิวดิน บ้านอ้อเนื้อ หมู่ที่ 14



รูปที่ 2.9 แหล่งน้ำดิบหัวยลามเชียงไกร,บึงอ้อ บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14

2.2 แหล่งที่มาของน้ำดิบ

2.2.1 แหล่งน้ำผิวดิน คือแม่น้ำ ลำธาร ห้วย หนอง คลอง และบึงฯลฯ เป็นแหล่งน้ำบนผิวดิน เป็นแหล่งรวมน้ำตามธรรมชาติ ซึ่งส่วนใหญ่จะได้จากน้ำที่ไหลมาบนผิวดิน และบางส่วนซึ่งออกมากจากดินเป็นแหล่งน้ำขนาดเล็กและขนาดใหญ่ที่จะอำนวยให้ทำการชลประทานขนาดต่าง ๆ (กรมชลประทานส่วนวิศวกรรมบริหาร สำนักชลประทานที่ 6)

2.2.2 แหล่งน้ำใต้ดิน คือ แหล่งน้ำดิบที่สามารถพบได้โดยการขุดผิวดินลงไป ได้แก่บ่อนาคคล เป็นแหล่งน้ำที่จัดหาได้ง่ายและสะดวกที่สุดในเกือบทุกพื้นที่ แต่มีข้อเสียที่สำคัญคือข้อจำกัดด้านปริมาณและคุณภาพ (หน่วยปฏิบัติการวิจัยระบบการจัดการแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2552)

2.3 การปรับปรุงคุณภาพน้ำดิบ

ปัจจัยในการเลือกระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำในการเลือกกระบวนการในระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำนั้นต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

2.3.1 คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำดิบ

ในการเลือกแหล่งน้ำดิบนั้น นอกจากต้องพิจารณาในด้านปริมาณของน้ำต้องเพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำแล้ว การพิจารณาทางด้านคุณภาพของน้ำมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากจะเป็นปัจจัยซึ่งกำหนดระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำว่าจะต้องใช้กระบวนการอะไรบ้าง และมีจำนวนมากน้อยเพียงใด ดังนั้นโดยทั่วไปจึงต้องมีการเก็บน้ำตัวอย่างจากแหล่งน้ำดิบนั้นไปตรวจวิเคราะห์คุณภาพ ก่อนตัดสินใจเลือกระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำ และถ้าเป็นไปได้ควรพยายามเลือกแหล่งน้ำดิบที่มีคุณภาพดีหรือสะอาดมากที่สุด เพราะจะส่งผลให้มีกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำน้อยที่สุด ซึ่งจะทำให้ประหยัดในการลงทุนก่อสร้างและการดำเนินการ (ผศ. ปราโมทย์ เชี่ยวชาญ 2551)

2.3.2 คุณภาพน้ำที่ต้องการ

ระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำโดยทั่วไป คุณภาพน้ำที่ต้องการคือ มีความสะอาด ปลอดภัย และมีลักษณะน่าใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน หรือกล่าวได้ว่ามีคุณภาพน้ำตามมาตรฐานน้ำดื่ม ดังนั้นหลังจากที่ทราบคุณภาพของแหล่งน้ำดิบแล้ว เราต้องพิจารณาว่าคุณภาพน้ำด้านใดหรือพารามิเตอร์ใด ไม่ได้ตามมาตรฐานน้ำดื่มและจำเป็นต้องเลือกหรืออาชีวกระบวนการไดมาปรับปรุงคุณภาพน้ำดังกล่าว เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานน้ำดื่มน้ำดื่ม (ผศ. ปราโมทย์ เชี่ยวชาญ 2551) เกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้ พ.ศ. 2553 ของกรมอนามัย ตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 เกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้ พ.ศ. 2553

พารามิเตอร์	หน่วย	เกณฑ์ที่กำหนด
คุณภาพน้ำทางกายภาพ		
ความเป็นกรด-ด่าง (pH)	pH at 25°C	6.5-8.5
ความขุ่น (Turbidity)	เอ็นทีyu	ไม่เกิน 15
สี (Colour)	แพลตตินัมโคลบอลท์ท	ไม่เกิน 5*
คุณภาพน้ำทางเคมีทั่วไป		
ปริมาณสารทั้งหมดที่เหลือจากการระเหย (TDS)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 1,000
ความกระด้าง (Hardness)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 500
ซัลเฟต (Sulfate)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 250
คลอไรด์ (Chloride)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 250

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

พารามิเตอร์	หน่วย	เกณฑ์ที่กำหนด
ไนเตรต (Nitrate as Nitrate)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 50
ฟลูออไรด์ (Fluoride)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 0.7
คุณภาพน้ำทางโภชนาณทั่วไป		
เหล็ก (Fe)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 0.5
แมงกานีส (Mn)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 0.3
ทองแดง (Cu)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 1.0
สังกะสี (Zn)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 3.0
คุณภาพน้ำทางโภชนาณสารเป็นพิษ		
ตะกั่ว (Pb)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 0.01*
โคโรเมียม (Cr)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 0.05
แคดเมียม (Cd)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 0.003
สารหนู (As)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 0.01
ปรอท (Hg)	มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่เกิน 0.001
โคลิฟอร์มแบคทีเรีย (Coliform Bacteria)	เอ็มพีเอ็น/100 มิลลิลิตร	ต้องตรวจไม่พบ
ฟิคัลโคลิฟอร์มแบคทีเรีย(Faecal Coliform Bacteria)	เอ็มพีเอ็น/100 มิลลิลิตร	ต้องตรวจไม่พบ

- หมายเหตุ** 1. คลอรีนอิสระคงเหลือ (Residual Free Chlorine) กำหนดให้มีที่ 0.2 – 0.50 มิลลิกรัมต่อลิตร ใช้ในระบบการผ่านรังคุมภาพน้ำประปา
2. วิธีตรวจวิเคราะห์ เป็นไปตามวิธีการในหนังสือ Standard Methods for the Examination of Water and wastewater Edittion 21* 2005 APHA AWWA WEF
3. ประกาศกรมอนามัย (13 ตุลาคม 2553)

ที่มา : <http://rldc.anamai.moph.go.th>

2.4 การตรวจสอบคุณภาพน้ำดิบ

ก่อนที่จะนำน้ำดิบมาใช้ในระบบการผลิต จะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำเสียก่อน โดยจะต้องมีการตรวจสอบดังนี้ (สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2547)

2.4.1 ความเหมาะสมต่อการรวมตะกอนของน้ำดิบ

การเติมสารเคมีในน้ำดิบเพื่อให้เกิดกระบวนการสร้างตะกอนและรวมตะกอน ขึ้นอยู่กับระดับ pH และค่าความเป็นด่าง (Alkalinity) ของน้ำดิบ หากน้ำดิบมีค่าความเป็นด่างเพียงพอที่เติมสารส้มอย่างเดียวไม่จำเป็นต้องใช้ปูนขาว ถ้าหากน้ำดิบมีค่าความเป็นด่างน้อย การเติมสารส้มเพียงลำพังก็ไม่อาจทำให้เกิดการรวมตัวของตะกอนได้ดี ในกรณีนี้จำเป็นต้องเติมปูนขาว เพื่อปรับสภาพน้ำให้เหมาะสมสำหรับการรวมตัวของตะกอน วิธีการตรวจสอบความเหมาะสมต่อการรวมตะกอนของน้ำดิบ

การตรวจสอบความเหมาะสมต่อการรวมตะกอนของน้ำดิบ

- เตรียมอุปกรณ์
- นำแก้วใสมา 2 ใบ ใส่น้ำดิบเท่า ๆ กัน
- เตรียมน้ำปูนขาวอีก 1 แก้ว ใช้ปูนขาว 1 ช้อนโต๊ะ ละลายกับน้ำที่สะอาดครึ่งแก้ว
- ใช้หลอดดูดนำปูนขาวที่เตรียมไว้ในข้อ 3 หยดลงในแก้วน้ำดิบแก้วใดแก้วหนึ่ง ประมาณ 6 - 7 หยด
- ใช้หลอดดูดสารละลายสารส้มจากถังเตรียมสารละลายสารส้ม หยดลงในแก้วน้ำดิบทั้ง 2 แก้ว ประมาณ 6 – 7 หยด (เท่า ๆ กัน)
- ภาชนะทั้งสองแก้วโดยเริ่ว ประมาณ 1 นาที เพื่อผสมจนทั่วแล้วกวนอย่างช้า ๆ ประมาณ 5 นาที แล้วหดกวนพร้อม ๆ กันปล่อยให้นิ่ง

สังเกตการรวมตะกอนหากน้ำในแก้วทั้ง 2 ใบ จับตะกอนได้เหมือนกัน แสดงว่าปูนขาวไม่ได้ช่วยให้ตกลงตะกอน ขณะนี้ไม่ต้องเติมปูนขาว แต่ถ้าแก้วที่เติมปูนขาวจับตะกอนเม็ดโตกว่า และน้ำส่วนบนใสกว่า แสดงว่าควรเติมปูนขาว

2.4.2 ความเป็นกรด-ด่าง (pH)

pH เป็นค่าที่แสดงถึงความเป็นกรด-ด่าง ของน้ำว่ามีค่ามากน้อยเพียงใด ค่า pH ขึ้นกับปริมาณของไฮโดรเจนอิออนที่แตกตัวในน้ำโดยมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 14 โดยค่า pH = 0 หมายถึงน้ำมีสภาพเป็นกรดมาก, pH = 14 หมายถึงน้ำมีสภาพเป็นด่างมาก และค่า pH = 7 หมายถึงน้ำที่มีสภาพเป็นกลาง

pH เป็นคุณสมบัติของน้ำ ที่สามารถวัดได้ง่ายที่สุด แต่มีบทบาทและความสำคัญอย่างมากต่อการทำงานของระบบต่าง ๆ เช่น ระบบสร้างต่อกัน ระบบเติมอากาศ ระบบกำจัดความกระด้างด้วยวิธีตอกผลึก ระบบการปูรุงแต่งน้ำ เพื่อป้องกันการกัดกร่อนหรือการตอกผลึก ตลอดจนระบบกำจัดน้ำเสียแบบต่าง ๆ

วิธีการตรวจสอบความเป็นกรด-ด่างของน้ำดินจะใช้เครื่องมือวัด pH ที่เรียกว่า พีเอชมิเตอร์ หรือใช้เครื่องวิเคราะห์ความเป็นกรด-ด่าง โดยวิธีการเทียบสี เครื่องมือที่ใช้วัดค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำดิน จะใช้เครื่องวัด พี อีช ที่เรียกว่า พี อีช มิเตอร์ หรือใช้เครื่องวิเคราะห์ความเป็นกรด-ด่าง โดยวิธีการเทียบสี ซึ่งใช้ง่ายและสะดวกในการใช้งาน วิธีการใช้เครื่องมือทั้งสองชนิดมีรายละเอียดดังนี้

1. การใช้ พี อีช มิเตอร์ (pH Meter)

พี อีช มิเตอร์ สามารถใช้งานได้ทั้งน้ำที่มีความขุ่นและน้ำที่ใสได้ เครื่อง พี อีช มิเตอร์ มีขั้นตอนและวิธีการใช้ ดังนี้

- ปรับความถูกต้องของเครื่อง พี อีช มิเตอร์ (Calibrate) ตามวิธีที่ระบุไว้ในเอกสารคู่มือการใช้งานของเครื่อง
- จุ่ม พี อีช มิเตอร์ ลงในน้ำตัวอย่างอ่านค่า พี อีช ของน้ำดิน
- ล้าง พี อีช มิเตอร์ ด้วยน้ำกลั่นหรือน้ำดื่ม เช็ดให้แห้งด้วยกระดาษชำระ หมายเหตุ รายละเอียดการใช้เครื่องมือให้ปฏิบัติตามวิธีการที่บริษัทผู้ผลิตกำหนดไว้

ขั้นตอนการใช้ พี อีช มิเตอร์

- เตรียมอุปกรณ์
- จุ่ม พี อีช มิเตอร์ ลงในสารละลายน้ำตราช้าวนเพื่อปรับความถูกต้องของเครื่องมือ
- จุ่ม พี อีช มิเตอร์ ลงในน้ำตัวอย่าง แล้วอ่านค่า
- ล้าง พี อีช มิเตอร์ ด้วยน้ำกลั่นหรือน้ำดื่ม

2. การใช้เครื่องวิเคราะห์ความเป็นกรด-ด่าง โดยวิธีการเทียบสี

การวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด - ด่าง ในน้ำดินโดยใช้วิธีการเทียบสี วิธีนี้เหมาะสมกับน้ำดินที่มีสภาพใส มีขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ ดังนี้

- นำน้ำตัวอย่างใส่ในหลอดทดลองจนถึงขีดที่กำหนดทั้งสองหลอด ใส่หลอดตัวอย่างน้ำทั้งสองในช่องของเครื่องมือวัด
- เติมสารละลายน้ำตัวอย่าง ลงในหลอดใส่น้ำตัวอย่างด้านข้างมือ แล้วปิดฝา จุก เบ่าให้เข้ากับน้ำตัวอย่าง

- เทียบสีนำตัวอย่างกับสีมาตรฐาน โดยให้มีสีใกล้เคียงกัน อ่านค่าความเป็นกรด-ด่างตามสเกล หมายเหตุ รายละเอียดการใช้เครื่องมือให้ปฏิบัติตามวิธีการที่บริษัทผู้ผลิตกำหนดไว้

ขั้นตอนการใช้เครื่องวิเคราะห์ความเป็นกรด-ด่าง โดยวิธีการเทียบสี

- เตรียมอุปกรณ์
- นำน้ำตัวอย่างใส่หลอดทดลองถึงขีดที่กำหนด
- เติมสารละลายหรือผงเคมี
- อ่านค่าสเกลแพนเทียบสี
- การวัดความชุ่น

2.4.3 ความชุ่น (Turbidity)

เกิดจากสารที่ไม่ละลายนำขนาดเล็กขนาดใหญ่ในน้ำ เช่น ดินโคลน รายละเอียด หรือสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กจำพวกสาหร่าย ไม่มีผลต่อสุขภาพอนามัยมากนัก แต่ทำให้น้ำน้ำไม่ชัดเจน น่ารังเกียจ มีผลต่อระบบการกรองทำให้เครื่องกรองอุดตันและเสียเร็วและมีผลต่อระบบการฆ่าเชื้อโรคด้วยคลอรีน เนื่องจากสารขนาดใหญ่ห้ามชุลินทรีย์ไว้ทำให้คลอรีนไม่สามารถทำลายชุลินทรีย์ได้ จึงต้องปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีความชุ่นต่ำ เพื่อให้คลอรีนมีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อโรคดีขึ้น

1. วิธีวัดความชุ่นโดยการวัดระยะความลึกจากการมองเห็น มีขั้นตอนและวิธีการ วัด ดังนี้

อุปกรณ์

- ไม้ยาวประมาณ 1.5 เมตร, ตัวบัมเมตร
- ลวดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 มิลลิเมตร หรือตะปูขนาด 1 นิ้ว

ขั้นตอนการวัดความชุ่นโดยการวัดระยะความลึกจากการมองเห็น

- นำไม้ที่ติดลวดแล้ว จุ่มลงในน้ำดินที่ต้องการวัดค่าความชุ่น
- มองดูลวดที่ติดปลายไม้ค่อยๆ จุ่มลงไปเรื่อยๆ เมื่อเริ่มมองไม่เห็นลวดที่ปลายไม้ให้หยุดอยู่ตรงนั้น ทำเครื่องหมายไว้ที่ไม้วัดตรงปริมาณผิวน้ำ
- วัดความยาวจากลวดที่ปลายไม้ ถึงระดับผิวน้ำที่ได้ทำเครื่องหมายไว้ที่ปลายไม้ให้ความยาว กี่เซนติเมตร ให้จดไว้

- นำค่าที่วัดได้ไปเปรียบเทียบกับตารางวัดค่าความชุ่นในช่องระบะความลึก ให้ตรงหรือใกล้เคียงกับค่าที่วัดได้ ก็จะทราบว่าคำน้ำดินมีความชุ่นเท่าใดและจะต้องใช้สารส้มกึ่กรัมต่อ น้ำหนึ่งลูกบาศก์เมตร

วิธีการวัดความชุ่นโดยการวัดระยะความลึกจากการมองเห็น

- เตรียมอุปกรณ์
- นำไม้ที่ติดลวดแล้วจุ่มลงในน้ำดิน
- วัดความยาวจากลวดที่ปลายไม้
- อ่านค่าสเกลแผ่นเทียบสี

ตารางที่ 2.4 ค่าความชุ่นของน้ำดินกับปริมาณสารส้มที่ใช้

ระยะ ความลึก (ซม.)	ค่าความ ชุ่น (NTU)	สารส้ม ^{กึ่รัม/น้ำ} 1 ลบ.ม.	ระยะ ความลึก (ซม.)	ค่าความ ชุ่น (NTU)	สารส้ม ^{กึ่รัม/น้ำ} 1 ลบ.ม.	ระยะ ความลึก (ซม.)	ค่าความ ชุ่น (NTU)	สารส้ม ^{กึ่รัม/น้ำ} 1 ลบ.ม.
1.5	3,000	372	9.7	110	34	37.2	24	19
1.8	2,000	252	10.4	100	33	39.8	22	18
2.1	1,500	192	10.9	95	32	43.1	20	14.4
2.4	1,000	132	11.5	90	32	45.3	19	14.2
2.7	800	108	12	85	31	47.4	18	13.5
3.2	600	84	12.6	80	31	49.8	17	12.7
3.6	500	72	13.4	75	30	52.6	16	12
4	400	60	14.1	70	29	55.8	15	11
4.5	350	54	15.1	65	28	59.3	14	2
4.7	300	48	16.2	60	26	63.2	13	10.5
5.4	250	45	17.3	55	25	67.9	12	9.7
6.1	200	42	19	50	24	73.9	11	9
6.7	180	39	21	45	23	80.2	10	7.5
7.1	160	37	23.4	40	22	88	9	6.7
7.6	150	36	26.3	35	21	97.8	8	6
8.1	140	35	30.1	32	20	110.9	7	5.2
8.6	130	35	32	28	20			
9	120	34	34.1	26	19			

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2547

2. วิธีวัดความขุ่นด้วยเครื่องวัด Turbidimeter

การวัดความขุ่นในน้ำจะใช้หลักการกระเจิงแสง ซึ่งเกิดจากรังสีแสงทำปฏิกิริยา กับสาร (อนุภาค colloidal) หรือสารแขวนลอยพากดิน, ตะกอน, สารอนินทรีย์, แพลงตอน, สิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ อื่นที่มีอยู่ในน้ำแล้วแสงก็จะเปลี่ยนทิศทางการเดินทางจึงต้องมีเครื่องมือสำหรับตรวจหาแสงที่กระเจิงอยู่ในสารแขวนลอยพากนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความขุ่นจะต้องมี แหล่งกำเนิดแสงที่ให้แสงชนสารตัวอย่างแล้วใช้เครื่องตรวจหาไฟฟ้าอิเล็กทริกวัดแสงที่ถูกกระเจิง โดยอนุภาคที่เกิดความขุ่น ค่าที่อ่านได้เป็นขั้นของความขุ่น ในปัจจุบันหน่วยที่นิยมใช้ในการวัดจะเป็นหน่วย NTU (Nephelometric Turbidity Unit) หน่วยที่จะใช้วัดความขุ่น โดยเครื่องตรวจหาจะทำงาน 90 องศา กับทางเดินแสง หน่วย NTU นี้เป็นหน่วยสากลที่ใช้กับการวัดความขุ่นของน้ำและนิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง

ขั้นตอนการวัดความขุ่นด้วยเครื่อง Turbidimeter

- นำน้ำตัวอย่างเติมลงใน Sample Cell ประมาณ 15 มล. (ก่อนทำการวัดให้ล้าง Sample Cell ด้วย น้ำตัวอย่างที่จะวัด 2-3 ครั้ง)
- ทำความสะอาดภายใน Sample Cell ด้วย Silicone Oil หรือผ้าเช็ดให้ปราศจากอนิวมีอ
- กดปุ่ม I/O เปิดเครื่องโดยวางตัวเครื่องไว้บนพื้นโต๊ะหรือพื้นที่รับ
- นำตัวอย่างที่อยู่ใน Sample Cell วางลงในช่องใส่ตัวอย่าง โดยหันด้านที่มีลูกรอบไปกับ Mark ของตัวเครื่อง ปิดฝา
- กดปุ่ม Range เพื่อเลือกช่วงในการวัดโดยให้หน้าจอปรากฏ “AUTO” เครื่องจะทำการเลือกช่วงในการวัดอัตโนมัติ
- กดปุ่ม Signal Average หน้าจอจะปรากฏ “SIG AVG” เพื่อเลือกอ่านค่าเป็นค่าเฉลี่ยในการวัด
- กดปุ่ม Read จะปรากฏ “.....NTU” อ่านค่าความขุ่นในตัวอย่าง เมื่อค่าที่วัดหยุดกระพริบ

หมายเหตุ รายละเอียดการใช้เครื่องมือให้ปฏิบัติตามวิธีการที่บริษัทผู้ผลิตกำหนดไว้

2.5 ระบบการผลิตน้ำประปา

ระบบการผลิตน้ำประปา นับว่าเป็นส่วนสำคัญ เปรียบเสมือนโรงงานที่ใช้ผลิตน้ำประปาโดยนำดินเปรียบเสมือนวัตถุคิบ และผลิตภัณฑ์ที่ได้ก็คือน้ำประปา การเลือกกระบวนการผลิตจะเลือกจากลักษณะของแหล่งน้ำดิน ซึ่งระบบการผลิตจะส่งผลต่อไปยังองค์ประกอบในระบบประปา

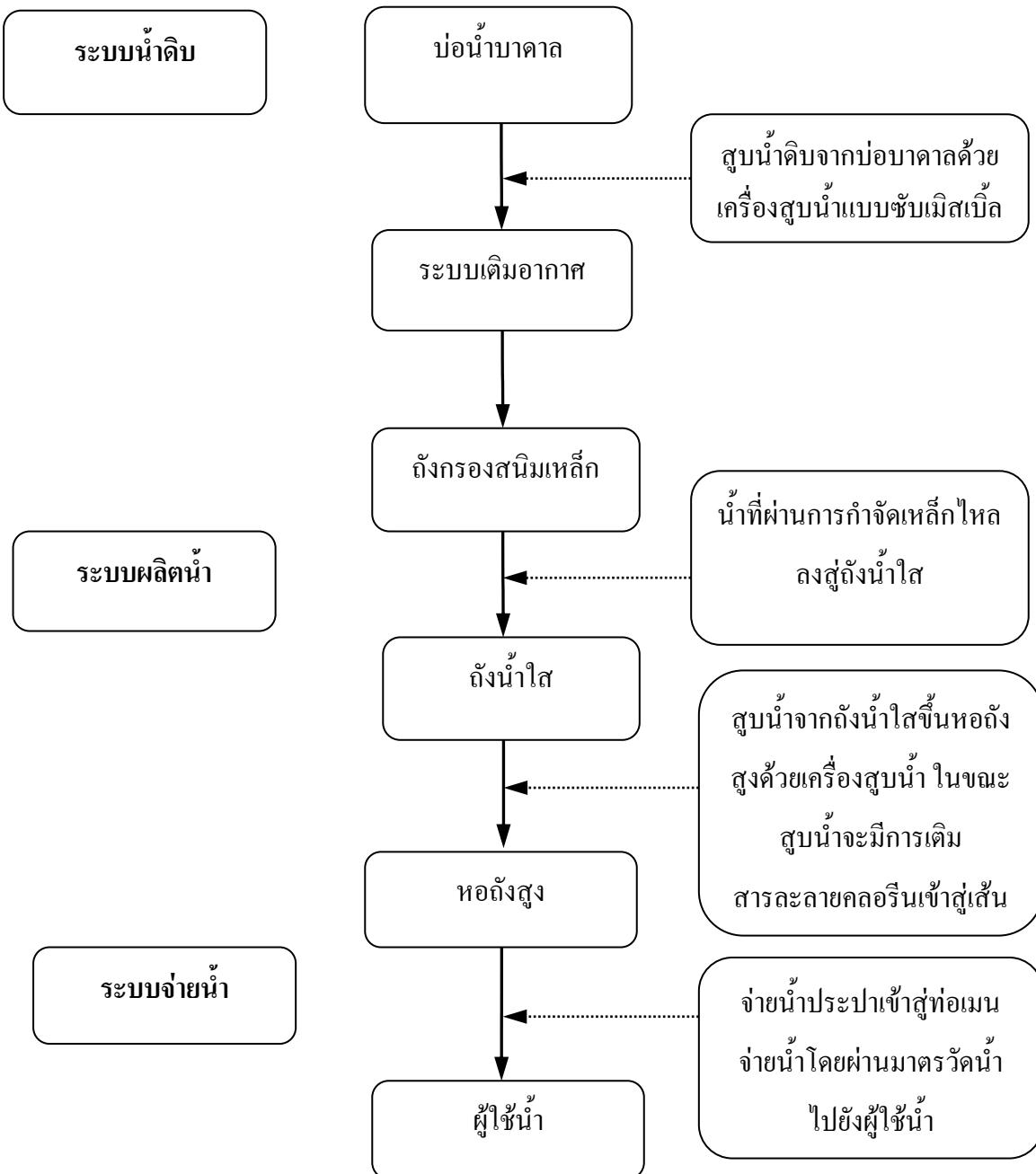
โดยทั่วไป ระบบการผลิตประกอบด้วย ระบบผลิตนำประปาแบบนาดาล และระบบการผลิตแบบผิวดิน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.5.1 ระบบการผลิตนำประปาแบบนาดาล

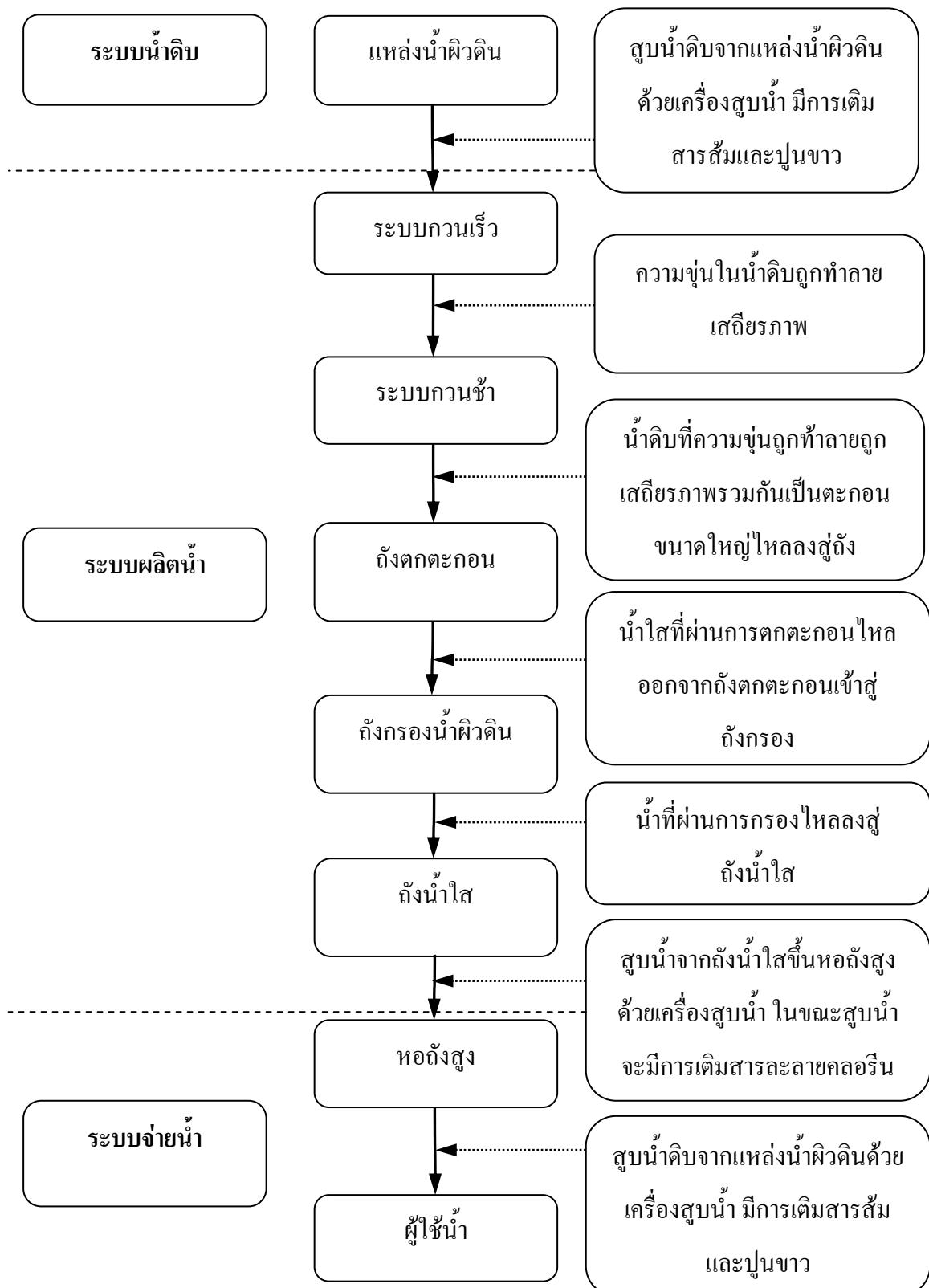
ระบบที่ใช้แหล่งน้ำได้ดิน (นาดาล) เป็นแหล่งน้ำดินในการผลิตนำประปา ระบบการผลิตเริ่มจากการสูบน้ำจากบ่อบาดาลด้วยเครื่องสูบแบบจมใต้น้ำ ส่งไปตามท่อนำดินเข้าสู่ระบบผลิตนำโดยระบบเติมอากาศ และถังกรองสนิมเหล็ก น้ำที่ผ่านการกรองแล้วจะถูกส่งเข้าถังน้ำใส่ ทำการฆ่าเชื้อโดยคัลเซียมไนเตรต โดยสูบจากถังน้ำใส่และส่งไปยังระบบจ่ายน้ำ โดยสูบน้ำดีด้วยเครื่องสูบนำแบบหอยโง่ขึ้นหอดังสูง แล้วจึงทำการจ่ายนำประปาเข้าสู่ระบบท่อจ่ายน้ำผ่านมาตรฐานให้แก่ผู้ใช้น้ำ มีขั้นตอนการผลิต ดังรูปที่ 2.10

2.5.2 ระบบการผลิตนำประปาแบบผิวดิน

การผลิตนำประปาที่ใช้แหล่งน้ำผิวดิน เช่น แม่น้ำ คลอง สารน้ำขนาดใหญ่ เป็นแหล่งน้ำดินในการผลิต ระบบการผลิตเริ่มจากการสูบน้ำจากแหล่งน้ำผิวดินดีด้วยเครื่องสูบแบบหอยโง่ ส่งไปตามท่อนำดินเข้าสู่ระบบผลิตนำ โดยการเติมสารซิม บุนขาว ซึ่งจะทำให้ดินตกตะกอน เมื่อผ่านกรรมวิธีการรวมตกตะกอนและตกตะกอน น้ำที่ผ่านการกรองแล้วจะถูกส่งเข้าถังน้ำใส่ ทำการฆ่าเชื้อโดยคัลเซียมไนเตรต โดยสูบจากถังน้ำใส่และส่งไปยังระบบจ่ายน้ำ โดยสูบน้ำดีด้วยเครื่องสูบนำแบบหอยโง่ขึ้นหอดังสูง แล้วจึงทำการจ่ายนำประปาเข้าสู่ระบบท่อจ่ายน้ำผ่านมาตรฐานให้แก่ผู้ใช้น้ำ ดังรูปที่ 2.11



รูปที่ 2.10 ระบบการผลิตน้ำประปาแบบนาดาล
ที่มา : คู่มือผู้ควบคุมการผลิตน้ำประปา ระบบประปาผิดนิยม กรมทรัพยากรน้ำ



รูปที่ 2.11 ระบบการผลิตน้ำประปาแบบผิวดิน

ที่มา : มาตรฐานระบบนำ้ำสะอาด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

2.6 รูปแบบประปา ที่ก่อสร้าง และออกแบบโดยหน่วยงานราชการ

ก่อนการปฏิรูประบบประปาปี พ.ศ. 2545 มีหน่วยงานราชการ ได้ปฏิบัติภารกิจในการจัดทำน้ำสะอาดโดยการก่อสร้างระบบประปาให้แก่บ้านตามพื้นที่ชนบทเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในการอุปโภค บริโภค ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีรูปแบบของระบบประปามุ่งบ้านตามแบบมาตรฐานของหน่วยงาน ได้แก่ กรมโยธาธิการ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข และกรมทรัพยากรธรรมชาติ กระทรวงอุตสาหกรรม โดยรูปแบบของแต่ละหน่วยงานมีลักษณะ ดังนี้ (นางสาวขัตติยรัตน์ สงวนสัตย์ 2554)

2.6.1 ระบบน้ำสะอาดตามแบบโยธาธิการ

ลักษณะหอดั้งสูงเป็นโครงเหล็ก ด้านบนเป็นถังบรรจุน้ำต่อเป็นชุดละ 4 ใบ ใช้แหล่งน้ำบาดาลเป็นวัตถุดินในการผลิตน้ำประปา มีการออกแบบระบบกรองเป็นชั้นกรองให้ง่ายต่อการบำรุงรักษาแบ่งออกได้เป็น 3 แบบมาตรฐานตามขนาดของจำนวนประชากร ได้แก่

มาตรฐานขนาดใหญ่ รองรับผู้ใช้น้ำตั้งแต่ 120 หลังคาเรือนขึ้นไป

มาตรฐานแบบ ก รองรับผู้ใช้น้ำตั้งแต่ 50 - 120 หลังคาเรือนขึ้นไป

มาตรฐานแบบ ข รองรับผู้ใช้น้ำตั้งแต่ 30 - 50 หลังคาเรือนขึ้นไป

2.6.2 ประปามุ่งบ้านตามแบบมาตรฐานสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท (ร.พ.ช.)

ลักษณะหอดั้งสูงเหล็กทรงแทมเปลญ ส่วนใหญ่ใช้แหล่งน้ำบาดาล บางพื้นที่ปรับไปใช้แหล่งน้ำผิวดินเป็นวัตถุดินในการผลิตน้ำประปา ระบบกรอง เป็นแบบภายนอก มีระบบรายหานกรองและถ่านในการฟอกสีดับกลิ่น

2.6.3 ประปามุ่งบ้านตามแบบมาตรฐานกรมทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะหอดั้งสูงกลูกอล์ฟ แหล่งน้ำใช้แหล่งน้ำบาดาล ค้ายระบบของกรมโยธาธิการ แต่เพิ่มส่วนกรองลิ่งปันเปื้อนเข้าไปในระบบ รองรับผู้ใช้น้ำตั้งแต่ 30 - 120 หลังคาเรือน

2.6.4 ประปามุ่งบ้านตามแบบมาตรฐานแบบกรมอนามัย

ลักษณะหอดั้งสูงคอนกรีต ใช้ได้ทั้งแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำบาดาลเป็นวัตถุดินในการผลิตระบบกรอง ถูกพัฒนาเป็นระบบมาตรฐาน มีทั้งส่วนกรองขยายกรองลิ่งปันเปื้อน ฟอกสีและกลิ่น และการใส่สารเคมีกำจัดเชื้อจุลินทรีย์

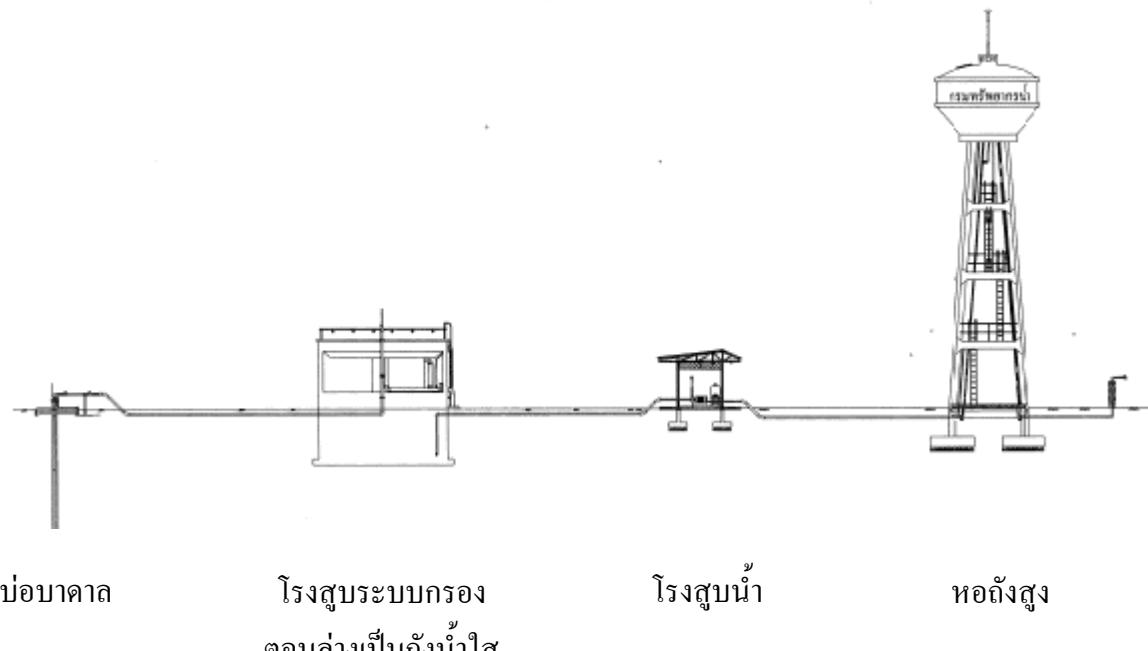
2.6.5 ประปามุ่งบ้านตามแบบมาตรฐาน สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

หลังจากการปฏิรูประบบประปาปี พ.ศ. 2545 ทำให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบระบบราชการ กระทรวง ทบวง กรม บางหน่วยงานได้ถูกยุบ หรือไปรวมกับกระทรวง ทบวง กรม อื่น ๆ ทำให้ภารกิจหน้าที่ ด้านจัดทำน้ำสะอาดให้แก่ประชาชนที่หน่วยงานราชการต่าง ๆ ได้ดำเนินการก่อสร้าง

ไว้ต้องทำการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บางหน่วยงานต้องเปลี่ยนภารกิจที่ต้องทำเป็นหน่วยงานสนับสนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทน ปัจจุบันสำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็ถือเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนภารกิจด้านจัดหาน้ำสะอาดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้ทำการปรับปรุงแบบมาตรฐานระบบประปาใหม่โดย ได้กำหนดครูปแบบประเภท และขนาดประปาตามโครงการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคและบริโภค 2548 ไว้ดังนี้

แบบมาตรฐานระบบประปาดาลขนาดเล็ก (ดังรูปที่ 2.12) มีกำลังในการผลิต 2.5 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง จำนวนผู้ใช้น้ำ 30 – 50 หลังคาเรือน รายการก่อสร้างประกอบด้วย โรงสูบน้ำระบบกรองน้ำดาล 2.5 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ตอนล่างเป็นถังน้ำใส ขนาด 14 ลูกบาศก์เมตร หอดังสูง 10 ลูกบาศก์เมตร เครื่องสูบน้ำดาลพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 1 ชุด เครื่องสูบน้ำดีพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 1 ชุดระบบจ่ายน้ำยกระดับอีกชั้น 1 ชั้น ท่อเม่น

แบบมาตรฐานระบบประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดเล็ก

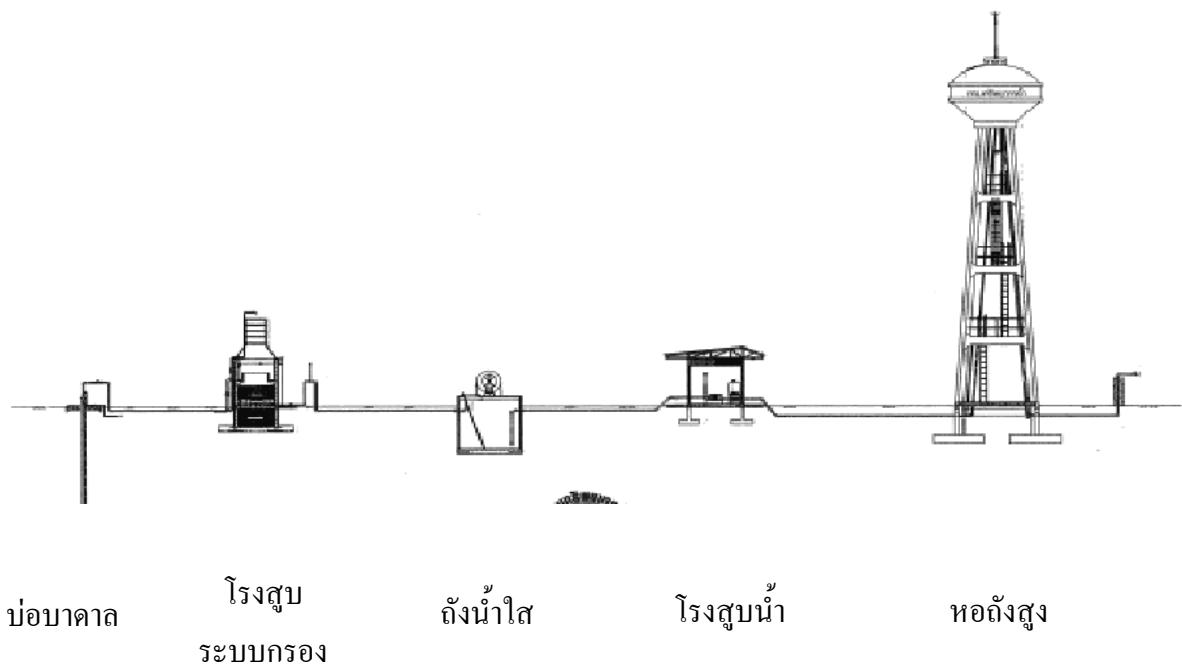


รูปที่ 2.12 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดเล็ก กำลังการผลิต 2.5 ลบ.ม./ชม.

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2547

แบบมาตรฐานระบบประปาดาลขนาดกลาง (ดังรูปที่ 2.13) มีกำลังในการผลิต 7 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง จำนวนผู้ใช้น้ำ 50 - 120 หลังคาเรือน รายการก่อสร้างประกอบด้วย โรงสูบน้ำระบบกรองน้ำขนาด 7 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ถังน้ำใส ขนาด 20 ลูกบาศก์เมตร หอถังสูง 15 ลูกบาศก์เมตร เครื่องสูบน้ำขนาดพิเศษอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 1 ชุด เครื่องสูบน้ำดีพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 1 ชุด ระบบจ่ายน้ำยานพาหนะ เชือกโรค ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น ท่อเมน

แบบมาตรฐานระบบประปาหมู่บ้าน แบบบาลขนาดกลาง

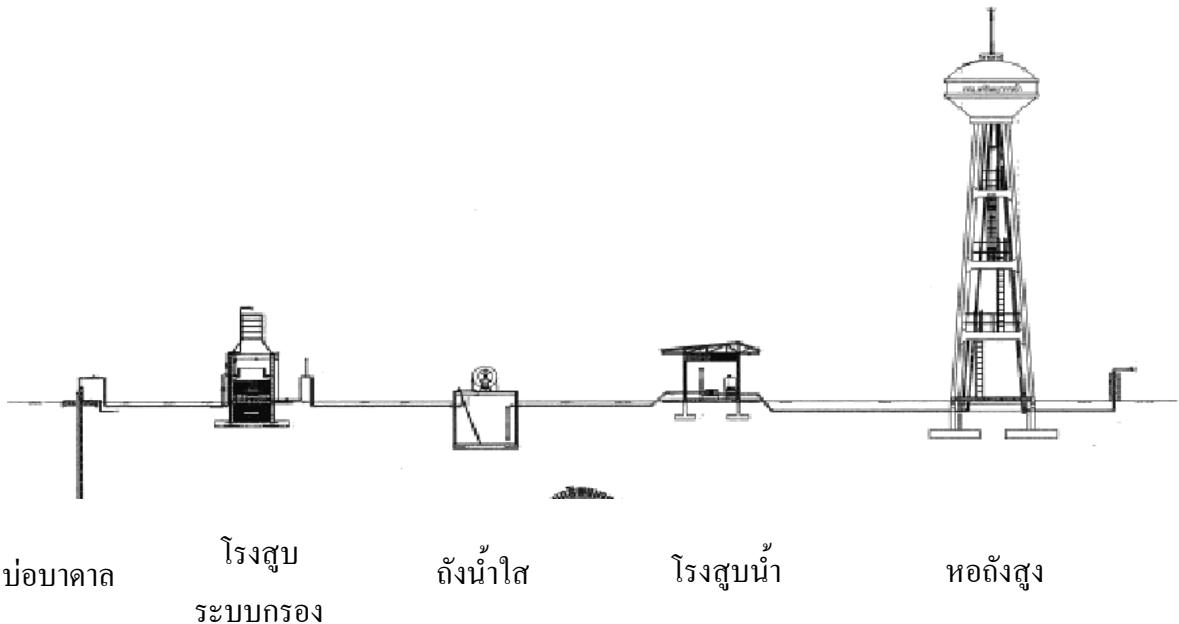


รูปที่ 2.13 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบบาลขนาดกลาง กำลังการผลิต 7 ลบ.ม./ชม.

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2547

แบบมาตรฐานระบบประปาดาลขนาดใหญ่ (ดังรูปที่ 2.14) มีกำลังในการผลิต 10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง จำนวนผู้ใช้น้ำ 121 -300 หลังคาเรือน รายการก่อสร้างประกอบด้วยโรงสูบน้ำ ระบบกรองน้ำขนาด 10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ถังน้ำใส ขนาด 100 ลูกบาศก์เมตร หอถังสูง 30 ลูกบาศก์เมตร เครื่องสูบน้ำขนาดพิเศษอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 1 ชุด เครื่องสูบน้ำดีพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 2 ชุด ระบบจ่ายน้ำยานพาหนะ เชือกโรค ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น ท่อเมน

แบบมาตรฐานระบบประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดใหญ่

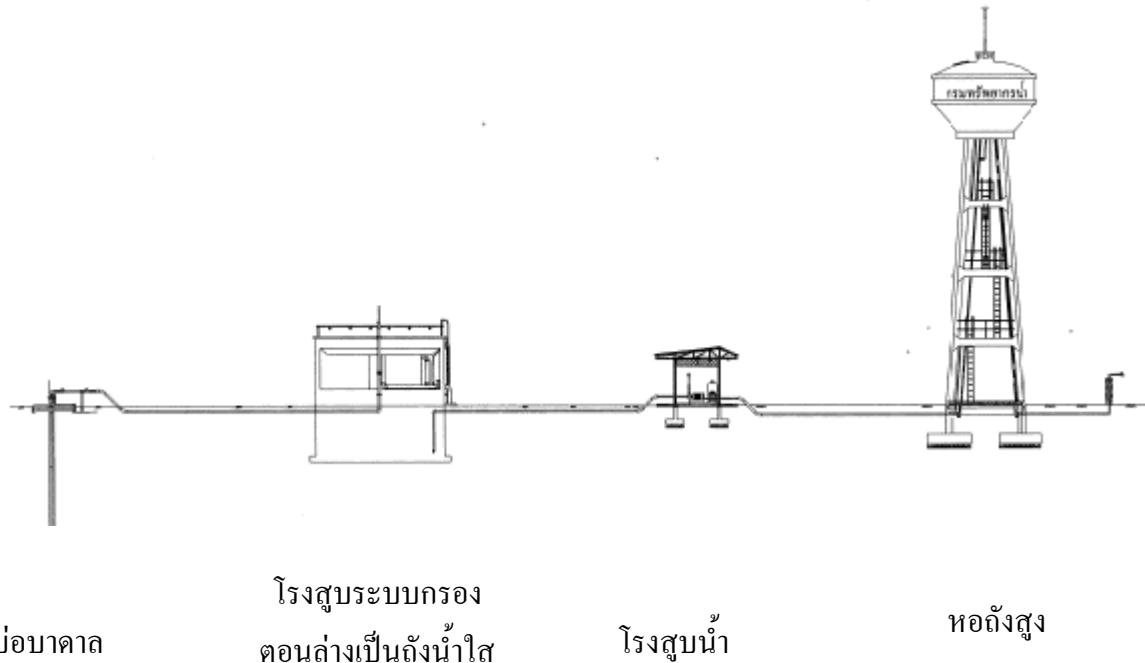


รูปที่ 2.14 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดกลาง กำลังการผลิต 10 ลบ.ม./ชม.

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2547

แบบมาตรฐานระบบประปาขนาดใหญ่มาก (ดังรูปที่ 2.15) มีกำลังในการผลิต 20 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง จำนวนผู้ใช้น้ำ 301 - 700 หลังคาเรือน รายการก่อสร้างประกอบด้วย โรงสูบน้ำระบบกรองน้ำนาดาล 20 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ต่อน้ำเป็นถังน้ำใส ขนาด 100 ลูกบาศก์เมตร หอดังสูง 45 ลูกบาศก์เมตร เครื่องสูบน้ำนาดาลพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 1 ชุด เครื่องสูบน้ำดึงพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 2 ชุด ระบบจ่ายน้ำยาน้ำยาคลอรีนฆ่าเชื้อโรค ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น ท่อเมน

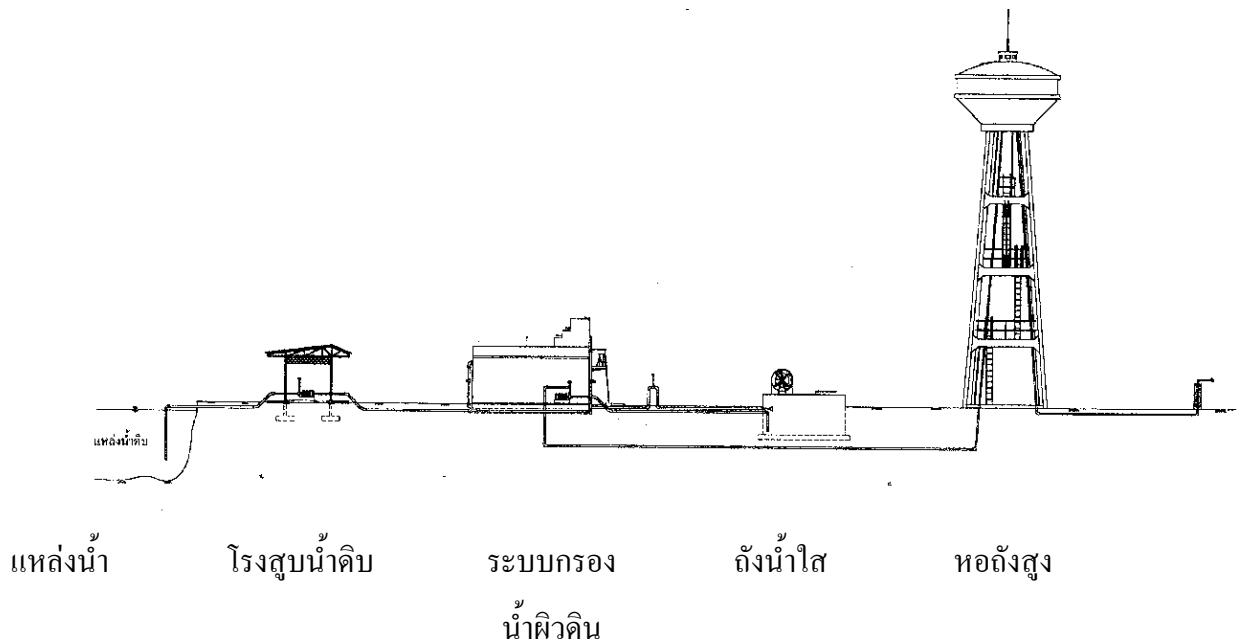
แบบมาตรฐานระบบประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดใหญ่มาก



รูปที่ 2.15 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบนาดาลขนาดกลาง กำลังการผลิต 20 ลบ.ม./ชม.
ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม 2547

แบบมาตรฐานระบบประปาผิวดินขนาดกลาง (ดังรูปที่ 2.16) มีกำลังในการผลิต 5 ลูกบาศก์ เมตรต่อชั่วโมง จำนวนผู้ใช้น้ำ 51 - 120 หลังคาเรือน รายการก่อสร้างประกอบด้วย โรงสูบน้ำ ระบบกรองน้ำผิวดิน 5 ลูกบาศก์ เมตรต่อชั่วโมง ถังน้ำใส ขนาด 25 ลูกบาศก์ เมตร หอถังสูง 15 ลูกบาศก์ เมตร เครื่องสูบน้ำดิบพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 2 ชุด เครื่องสูบน้ำดิบพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 2 ชุด ระบบจ่ายน้ำคลอรีนผ่าเชื้อโรค ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น ท่อเมนจ่าย

แบบมาตรฐานระบบประปาหมู่บ้าน แบบผิวดินขนาดกลาง

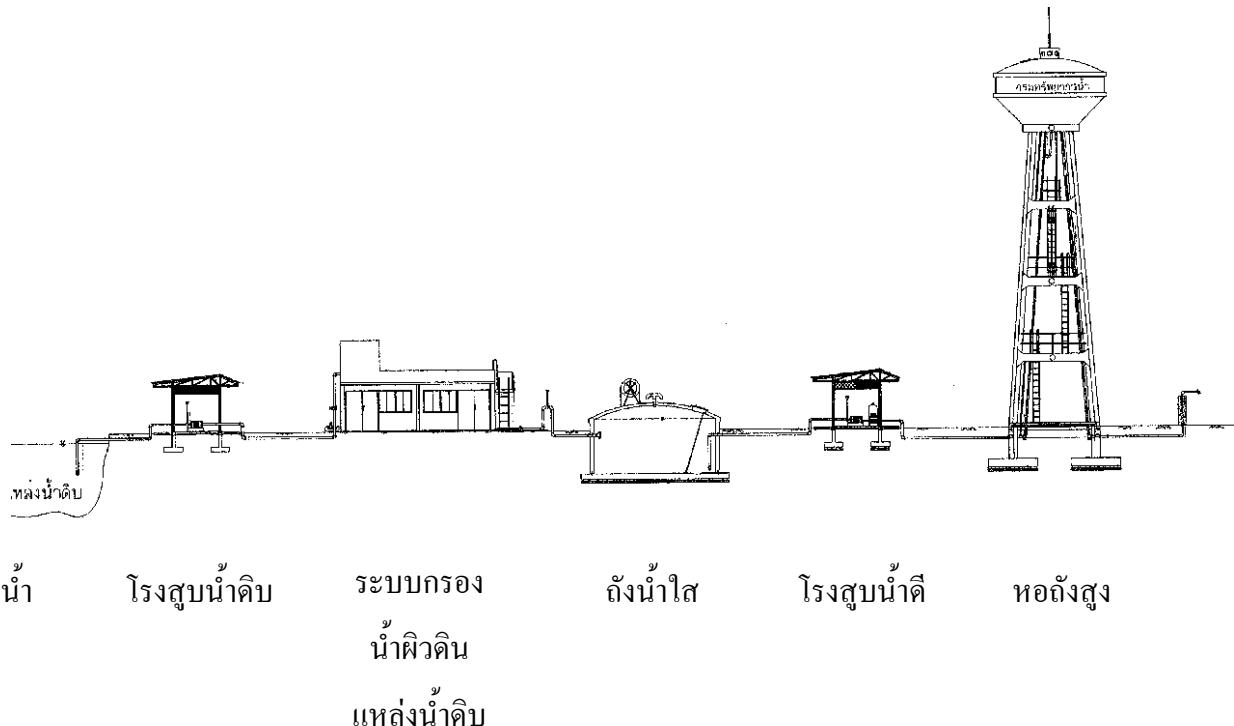


รูปที่ 2.16 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบผิวดินขนาดกลาง กำลังการผลิต 5 ลบ.ม./ชม.

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม 2547

แบบมาตรฐานระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ (ดังรูปที่ 2.17) มีกำลังในการผลิต 10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง จำนวนผู้ใช้น้ำ 121 – 300 หลังคาเรือน รายการก่อสร้างประกอบด้วยโรงสูบน้ำระบบกรองน้ำผิวดิน 10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ถังน้ำใส ขนาด 100 ลูกบาศก์เมตร หอถังสูง 30 ลูกบาศก์เมตร เครื่องสูบน้ำดิบพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 2 ชุด เครื่องสูบน้ำดีพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 2 ชุดระบบจ่ายน้ำยกระดับอีกชั้นขึ้นไป สำหรับส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น ท่อเมนจ่าย

แบบมาตรฐานระบบประปาหมู่บ้าน แบบผิวดินขนาดใหญ่



รูปที่ 2.17 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบผิวดินขนาดใหญ่ สำหรับการผลิต 10 ลบ.ม./ชม.

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2547

แบบมาตรฐานระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่มาก (ดังรูปที่ 2.18) มีกำลังในการผลิต 20 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง จำนวนผู้ใช้น้ำ 301 – 700 หลังคาเรือน รายการก่อสร้างประกอบด้วยโรงสูบน้ำระบบกรองน้ำผิวดิน 20 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ถังน้ำใส ขนาด 100 ลูกบาศก์เมตร หอดังสูง 45 ลูกบาศก์เมตร เครื่องสูบน้ำดิบพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 2 ชุด เครื่องสูบน้ำดีพร้อมอุปกรณ์ควบคุมจำนวน 2 ชุดระบบจ่ายน้ำภาคอธิบายม่าเชื้อโรค ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น ท่อเมนจ่าย

แบบมาตรฐานระบบประปาหมู่บ้าน แบบผิวดินขนาดใหญ่มาก



รูปที่ 2.18 แบบมาตรฐานประปาหมู่บ้าน แบบผิวดินขนาดใหญ่มาก กำลังการผลิต 20 ลบ.ม./ชม.

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2547

2.7 การคูและระบบการผลิตน้ำประปาผิวดิน

ในการบริหารกิจการระบบน้ำสะอาด หรือ การบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน หรือ ชุมชนนี้เพื่อให้ระบบน้ำสะอาดสามารถให้บริการประชาชน ได้อย่างครอบคลุม ต่อเนื่อง และยั่งยืน ตลอดไป ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการคูและระบบน้ำสะอาด ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ากระแสไฟฟ้า หรือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการตรวจบำรุงระบบให้สามารถใช้งาน ได้อย่างปกติ และตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนตลอดไป ทั้งยังเป็นการช่วยลดต้นทุนในการผลิต ได้อีกด้วย และเหตุผล ของการสำคัญ คือ เพื่อให้ผู้รับบริการ ได้ใช้น้ำประปาที่สะอาด ได้มาตรฐาน เน茫ະແກ່การอุปโภค บริโภคอย่างทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการ มาตรฐานระบบน้ำสะอาด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (2548) ได้รวมไว้ที่การคูและระบบการผลิตน้ำประปาแบบผิวดิน โดยมีขั้นตอนการบำรุงรักษาระบบประปามีรายละเอียดดังนี้ (มาตรฐานการคูและ

บำรุงรักษาระบบประปาแบบพิวดิน สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

2.7.1 การบำรุงรักษาระบบบำบัด

1. การบำรุงรักษาบำบัด

แหล่งน้ำดิบเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของระบบประปา เพราะปัจจุบันปัญหาการเกิด
มลภาวะกับแหล่งน้ำเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของชุมชน และการเติบโตทางอุตสาหกรรม แต่การ
ดูแลรักษาแหล่งน้ำถูกปล่อยປะละเลย ทำให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงและกว้างขวาง ทั้งคน สัตว์
เดิม สิ่งแวดล้อม และผู้ใช้ทรัพยากรจากแหล่งน้ำทุกประเภท โดยปัญหามลภาวะเกิดจากสาเหตุ
สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง การซึมลงคืนสู่ชั้น表层ให้น้ำหรือผ่านชั้น表层ให้น้ำของสิ่งสกปรก
สารเคมีพิษต่าง ๆ ทำให้ชั้น表层ให้น้ำเกิดความสกปรก หรือไปทำลายชั้น表层ให้เป็นอันตราย และ
ประการที่สอง การไหลลงสู่แหล่งน้ำโดยตรงทั้งจากการชะล้างของฝน และการทิ้งของเสียงลงสู่
แหล่งน้ำของมนุษย์ ดังนี้ จึงเป็นหน้าที่สำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนต้อง
ช่วยกันดูแลรักษา และเฝ้าระวังแหล่งน้ำ รวมทั้งหยุดก่อปัญหามลภาวะแก้แหล่งน้ำอย่างจริงจัง
การดูแลบำรุงรักษาบ่อน้ำค่าใช้สกัดคืออยู่เสมอ ดังนี้

อย่าปล่อยให้มีน้ำทิ้ง หรือน้ำโสโครกจากชุมชน เกษตรกรรมอุตสาหกรรมที่ยังไม่ได้บำบัด
ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นในระดับหนึ่งลงสู่แหล่งน้ำ โดยเฉพาะถ้าแหล่งน้ำนั้นเป็นแหล่งน้ำที่ขังอยู่กับที่
และใช้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค เช่น สระ หนอง บึง เป็นต้น

- รักษาสภาพป่าเท่าที่เหลืออยู่บริเวณต้นน้ำลำธาร ให้คงสภาพป่าที่สมบูรณ์ และมี
การปลูกป่าเสริมเท่าที่จะทำได้
- ปรับปรุงสระบน้ำ ชุดลอกคลอง หนอง บึงที่ดีน้ำ ให้เก็บกักน้ำได้เต็มที่วางแผนการใช้
น้ำของชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
- ความมีการกำจัดขยะ และ สิ่งปฏิกูลให้ได้มาตรฐาน เพื่อป้องกันมลภาวะและสิ่งสกปรก
ต่าง ๆ ปนเปื้อนหรือซึมลงสู่แหล่งน้ำ

2. การบำรุงรักษาเครื่องสูบน้ำดิบ และระบบควบคุม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ ผู้ควบคุมการผลิตควรมีสมุดประวัติการใช้งานและ
บำรุงรักษา ตลอดจนมีตารางเวลาดำเนิน ตรวจสอบและบำรุงรักษาที่แน่นอน โดยอาจแบ่งออกเป็น
การตรวจสอบประจำวัน การตรวจสอบเป็นระยะ และการตรวจสอบประจำปี

การบำรุงรักษาเครื่องสูบน้ำดิบแบบรายปี

รายการตรวจสอบประจำปี

- อุปกรณ์ที่ผิวของห้องหล่อลีน อาจตรวจโดยใช้เครื่องจับ

- วัดความดันด้านคุณและความดันด้านจ่าย โดยใช้เกจวัด
- ความดันบวกและเกจวัดความดันลบ
- สังเกตดูการร้าวไหลจากส่วนอัคที่กันร้าว
- วัดกระแสไฟฟ้าที่เข้ามอเตอร์
- ฟังการสั่นสะเทือนและเสียง
- สังเกตปริมาณน้ำหล่อลื่นในเสื้อเครื่องสูบน้ำ โดยดูการหมุนของแหวนน้ำมัน

รายการตรวจสอบทุก 6 เดือน

- ตรวจที่อัดกันร้าวและปลอกเพลาตรงที่อัดเพลา ถ้าเกิดร่องลึกขึ้นที่ปลอกตรงที่อัด กันร้าว จะต้องเปลี่ยนทั้งที่อัดกันร้าว และปลอกเพลา
- การเติมน้ำมันหรือไข่กับรองลื่น
- ตรวจสอบว่าเครื่องสูบน้ำและตันกำลังว่าได้ศูนย์หรือไม่

รายการตรวจสอบประจำปี

- ตรวจกันร้าวตามเพลา และซ่อมบำรุงกันร้าว
- การสักของปลอกเพลา
- ช่องว่างระหว่างใบพัดกับแหวนกันสีกดสอบและปรับแก้เกจวัดต่าง ๆ ที่ใช้วัด ปริมาณน้ำ/แรงดันน้ำ และกระแสไฟฟ้า เปลี่ยนน้ำมันหล่อลื่นและไข่ที่รองลื่น
- ตรวจการผู้กร่อนของชิ้นส่วนที่เปียกน้ำ

การบำรุงรักษาระบบควบคุม

- ตรวจสอบแรงเคลื่อนไฟฟ้า และกระแสไฟฟ้าจากน้ำปั๊มน้ำหัวควบคุม
- ตรวจสอบการทำงานของระบบควบคุมทุกอาทิตย์
- ทำความสะอาดตู้ควบคุมทุก 6 เดือน
- ทำความสะอาดคอมเพรสเซอร์ไฟฟ้า ทุก 2 ปี

3. การบำรุงรักษาท่อส่งน้ำดิน

ปัญหาส่วนใหญ่ที่มักจะเกิดขึ้นกับท่อส่งน้ำดิน ได้แก่ ท่อแตกร้าว ซึ่งทำให้เกิดการสูญเสีย น้ำโดยเปล่าประโยชน์ นอกจากนั้น ยังต้องจ่ายค่าไฟเพิ่มขึ้น และหากหยุดจ่ายน้ำอาจทำให้สิ่ง สถาปัตย เช่น โรมเข้าสู่เส้นท่อได้ ดังนั้น เมื่อเกิดปัญหาดังกล่าวผู้ควบคุมการผลิตควรรีบตรวจสอบ และซ่อมแซมทันที โดยสาเหตุที่ท่อส่งน้ำดินแตกร้าวอาจเกิดจากอายุการใช้งานของท่อ เกิดการ กระแทกกลับของน้ำจากการหยุดของน้ำอย่างกะทันหัน จ่ายน้ำมากเกินอัตราปกติ เกิดจากทรุดตัว ของบล็อกคำยัน เป็นต้น เนื่องจากมีการบุกคืนบริเวณใกล้เคียง การทรุดตัวของท่อจากการเปลี่ยนแปลงทาง

น้ำไหหลบริเวณรอบ ๆ นำท่วม และถูกรถชนกรณีท่อที่วางโผล่พื้นผิวจราจร ทั้งนี้ สามารถดำเนินการรื้อไหหลบของน้ำในสีน้ำเงินได้ด้วยวิธีต่อไปนี้

การรื้อไหหลบที่ปราบภูบันพื้นดินสามารถตรวจสอบได้ด้วยตาเปล่าไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือหรือวิธีการพิเศษในการค้นหา โดยการสังเกตความผิดปกติบริเวณรอบ ๆ เช่น

- มีหญ้าขึ้นหนาแน่นกว่างอกงามในบริเวณใกล้เคียงแนวท่อมากกว่าบริเวณอื่น ๆ
- มีน้ำขัง หรือมีโคลนในบริเวณแนวท่อซึ่งไม่ได้เกิดจากฝนตก หรือมีการระบายน้ำมาจากอุบล
- มีน้ำขังในบ่อประตุน้ำ มีน้ำไหหลบในระบายน้ำมากผิดปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลากลางคืน การรื้อไหหลบให้ดินไม่สามารถเห็นด้วยตา จำเป็นต้องใช้เทคนิค หรือเครื่องมือพิเศษค้นหา ได้แก่ การวัดความดันของน้ำ การใช้เครื่องมือวัดคลื่นเสียง หากจุดใดเกิดการรื้อไหหลบจะเกิดเสียงไหหลบของน้ำขึ้น ณ จุดนั้น เครื่องมือนี้จะขยายเสียงรับไว้ได้ยินอย่างชัดเจน การสำรวจด้วยวิธีนี้จำเป็นจะต้องใช้ประสบการณ์ในการใช้เครื่องมือประเภทนี้มากพอสมควร

2.7.2 การบำรุงรักษาระบบผลิตน้ำประปา

1. การบำรุงรักษาถังสร้างตะกอนและถังตกรตะกอน

- เปิดประตูน้ำระบายน้ำตะกอนหลังเสร็จสิ้นการผลิตในแต่ละวัน เพื่อรับประทานที่ตกรักษาในถัง หากเกิดตะกอนแข็งอุดตันทำให้ไม่สามารถระบายน้ำตะกอนออกได้ ให้สูบน้ำออกจากถังให้หมดแล้วจึงบุคคล้างตะกอนแข็งออกจากถัง
- ตรวจสอบและซ่อมแซมประตูน้ำระบายน้ำตะกอนที่ชำรุดร้าวซึม
- ตักตะไคร่น้ำ ตะกอนที่เป็นฟอง掠อยน้ำ เสียใบไม้ออก และทำความสะอาดด้านบนรอบถังตกรตะกอน และรับน้ำเข้ากรองให้สะอาดไม่มีตะไคร่น้ำจับ
- ล้างถังทุก 3 – 6 เดือน

2. การบำรุงรักษาถังกรองน้ำ

- อย่าปล่อยให้น้ำทรัพย์กรองแห้ง
- ถูกลักขโมยปูกรนอื่น ๆ เช่น พวงมาลัยปิด – ปิดประตูน้ำให้อยู่ในสภาพดี ถ้ามีการร้าวซึมชำรุดให้ซ่อมแซมหรือเปลี่ยนใหม่
- ขัดล้างทำความสะอาดถังกรองทุก 3 – 6 เดือน
- ทำความสะอาดทรัพย์กรองเมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้

3. การนำร่องรักษาสังน้ำใจ

- ต้องคุ้มครองความเป็นส่วนตัวให้มีสิ่งของตอกย้ำไปได้
- ตัดหญ้าทำความสะอาดด้วยหัวใจที่ดี
- ตรวจสอบป้ายบอกระดับน้ำให้อยู่ในสภาพดี เพื่อใช้ในการตรวจสอบปริมาณน้ำในถัง และใช้คุณวิเคราะห์หรือแตกร้าวหรือไม่
- ตรวจสอบอุปกรณ์ประดูน้ำให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หากชำรุดรั่วซึ่งต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนใหม่
- ขัดล้างทำความสะอาดดังทุก 1 ปี

2.7.3 การนำร่องรักษาระบบจ่ายน้ำประจำ

1. การนำร่องรักษาเครื่องสูบน้ำดี และระบบควบคุม

เครื่องสูบน้ำดีระบบจ่ายน้ำประจำส่วนใหญ่มักจะใช้เครื่องสูบน้ำหอยโข่ง เพราะเหมาะสมต่อการใช้งาน และง่ายต่อการนำร่องรักษา โดยปกติจะติดตั้งใช้งานจำนวน 1 ชุด และสำรองอีกจำนวน 1 ชุด เมื่ออายุการใช้งานประมาณ 1 ปี หรือเมื่อมีอาการ ได้แก่ (1) สูบน้ำได้น้อยลง ใช้เวลาในการสูบน้ำขึ้นห้องถังสูงนานกว่าปกติ (2) เมื่อมีกัลลิน์ใหม่หรือเสียงดังผิดปกติขณะทำงาน และ (3) ไม่เตอร์ร้อนผิดปกติ เกิดไฟฟ้าลัดวงจร ดังนั้น ควรมีการตรวจสอบและนำร่องรักษา ดังนี้

รายการตรวจสอบประจำวัน

- อุณหภูมิที่ผิวของห้องหลอดลิ่น อาจตรวจโดยใช้เครื่องจับวัดความดันด้านดูดและความดันด้านจ่าย โดยใช้เกจวัดความดันบวกและเกจวัดความดันลบ
- สังเกตดูการรั่วไหลจากส่วนอัดที่กันรั่ว
- วัดกระแสไฟฟ้าที่เข้ามอเตอร์
- ฟังการสั่นสะเทือนและเสียง
- สังเกตปริมาณน้ำหลอดลิ่นในเดือเครื่องสูบน้ำ โดยดูการหมุนของแท่นน้ำมัน

รายการตรวจสอบทุก 6 เดือน

- ตรวจที่อัดกันรั่วและปลอกเพลาตรงที่อัดเพลา ถ้าเกิดร่องลึกขึ้นที่ปลอกตรงที่อัดกันรั่ว จะต้องเปลี่ยนทั้งที่อัดกันรั่ว และปลอกเพลา
- การเติมน้ำมันหรือไข่ไก่กับร่องลิ่น
- ตรวจศูนย์ระหว่างเครื่องสูบน้ำและต้นกำลังว่าได้ศูนย์หรือไม่

รายการตรวจสอบประจำปี

- ตรวจกันรั่วตามเพลา และซ่อมบำรุงกันรั่ว

- การสีกของปลอกเพลา
- ช่องว่างระหว่างใบพัดกับเหวนกันสีก
- ทดสอบและปรับแก้เกจวัดต่าง ๆ ที่ใช้วัดปริมาณน้ำต่อแรงดันน้ำ และกระแสไฟฟ้า
- เปลี่ยนน้ำมันหล่อลื่นและไชที่ร่องลื่น
- ตรวจการผู้กร่อนของชิ้นส่วนที่เปลี่ยนน้ำ

2. การบำรุงรักษาเครื่องจ่ายสารเคมี

การตรวจสอบประจำวัน

- ตรวจดูแรงดันและอัตราจ่ายว่าอยู่ในจุดที่ตั้งไว้หรือไม่
- ตรวจดูการรั่วซึมของระบบท่อและอุปกรณ์
- ตรวจดูชุดขับ (Drive Unit) ของเครื่องจ่ายว่าน้ำมันพร่อง หรือมีการรั่วซึมหรือไม่
- ตรวจดูการกินกระแสของมอเตอร์
- ตรวจดูเครื่องจ่ายสำรอง (ถ้ามี) ว่าอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานหรือไม่

รายการตรวจสอบทุก 6 เดือน

- ชุดวัล์ค่าวัตตรวจทุก 6 เดือน ถ้ามีการสีกหรือควรเปลี่ยนใหม่
- แผ่นไนโตรแฟรม ควรตรวจทุก 1 – 2 เดือน ว่ามีการรั่วหรือเยิดหยุ่นไม่สมบูรณ์ หรือไม่ ทั้งนี้ อายุการใช้งานขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น แรงดัน, อุณหภูมิ และประเภทของสารเคมี

รายการตรวจสอบประจำปี

- ควรเปลี่ยนน้ำมันหล่อลื่นที่ชุดขับทุกปี แต่ถ้ามีการกิดการแยกตัวให้เปลี่ยนทันที การเปลี่ยนให้คลาย Drain plug ที่ชุดขับออก เมื่อน้ำมันเก่าไหลออกจากชุดขับ หมอดกี๊ขัน Drain plug ให้แน่น และเติมน้ำมันใหม่เข้าไปให้ถึงระดับอ้างอิง สำหรับ น้ำมันที่ใช้ให้เป็นไปตามคำแนะนำของผู้ผลิต

2.7.4 การบำรุงรักษาห้องสูง

- ตรวจสอบป้ายบอกระดับน้ำให้สามารถใช้งานได้ดี
- ตรวจสอบไฟແສງสว่างที่ป้ายบอกระดับน้ำ และไฟกระพริบบนยอดหอถังสูง หากชำรุดให้เปลี่ยนทันที
- สายล่อฟ้าอยู่ในสภาพดีไม่ขาด และไม่มีส่วนของสายทองแดงสัมผัสกับหอถังสูง ตัวหอถังสูงต้องไม่ร้าวซึม

- ขัดถี่งท้าความสะอาด ระบบตะกอนน้ำทิ้งทุก 1 ปี
- ควรปรับปรุงทาสีใหม่ทุก 5 ปี

2.7.5 การบำรุงรักษาท่อเมนจาียน้ำ

- ท่อเมนทุกเส้นจะต้องท้าการล้างอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง โดยการเปิดหัวดับเพลิงหรือประคุณน้ำ - ระบบตะกอนที่จุดปลายของท่อเมนและปล่อยน้ำให้หลังระบายน้ำ
- ประคุณน้ำทุกตัวในระบบจาียน้ำ จะต้องทำการทดสอบอย่างน้อยปีละครั้ง
- ตรวจชุดปะเก็น หรือแหวนรูปตัวโอล้าจำเป็นให้ขันให้แน่นหรือเปลี่ยนทำความสะอาด ปรับระดับเท่าที่จำเป็นอย่างปล่อยประคุณน้ำไว้ในสภาพเปิดเต็มที่ หรือปิดเต็มที่ให้หมุนกลับสัก 1-2 รอบ
- หัวดับเพลิงทุกตัว จะต้องตรวจสอบอย่างน้อย 6 เดือนต่อครั้ง
- การสำรวจความดันในระบบจาียน้ำทั้งหมด การทำปีละครั้งเพื่อให้ทราบถึงตำแหน่งของรอยรั่วน้ำด้วย ท่อที่อุดตัน ท่อเมนที่มีขนาดเล็กเกินไป
- การสำรวจหารอยรั่ว จะกระทำทั้งเมื่อพบว่าปริมาณน้ำสูญเสียเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ ตั้งแต่ร้อยละ 20 ขึ้นไป อย่างไรก็ตาม การสำรวจบันดินอย่างคร่าว ๆ ซึ่งเป็นการตรวจตามปกตินั้น ควรกระทำเป็นประจำ โดยการเดินตรวจให้ทั่วทั้งระบบ การเจาะจงตรวจที่ท่อประคุณน้ำ หัวดับเพลิง และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่อยู่บนดิน หากมีรอยรั่วปรากฏให้เห็นจะต้องรีบทำการซ่อมแซมทันทีไม่ช่อนั้นจะทำให้ต้องสำรวจละเอียดบ่อยขึ้น และยังเป็นการสูญเสียทั้งน้ำและรายได้อีกด้วย

2.7.6 การทำความสะอาดหัวไป

การทำความสะอาดหัวไปอาคารของระบบประปาจำเป็นต้องมีการทำความสะอาดหัวไป เช่น โรงสูบน้ำ ระบบกรองน้ำ ถังน้ำใส หอดถังสูง อาคารเหล่านี้ควรมีการล้างทำความสะอาดเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ ไม่ปล่อยทิ้งไว้ให้คุกคาก ตลอดจนการดูแลภูมิทัศน์ของบริเวณการประปาให้สะอาด ตัดต้นไม้ เก็บกวาดขยะ และปลูกต้นไม้ให้มีความร่มรื่น จะทำให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจว่าระบบประปาจะสามารถผลิตน้ำที่สะอาดปราศจากโรค เพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พชรกร แก้วสำราญ (2552) จากการประเมินผลคุณภาพน้ำประปาหมู่บ้าน ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเยีย จังหวัดนราธิวาส การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพน้ำผิว

ดินที่ใช้เป็นน้ำดินสำหรับการทำนาประปาหมู่บ้าน และคุณภาพน้ำประปาหมู่บ้านที่ผ่านระบบการผลิตน้ำประปาต่างกันจาก หมู่บ้านใน ต.ไทยสามัคคี อ.วังน้ำเยีย จ.นครราชสีมา ได้แก่ หมู่บ้านคลองย่าโม บุไทร และคลองไทร ที่ใช้ระบบประปาของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท (เดิม) หมู่บ้านไทยพัฒนา และสุขสมบูรณ์ ที่ใช้ระบบประปาของกรมอนามัย โดยตรวจวัดคุณภาพน้ำทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ ในระหว่างเดือนตุลาคม 2548 ถึงสิงหาคม 2549 จากการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำผิวดินทั้ง 5 หมู่บ้านคุณภาพของน้ำขั้คอxy ในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 ตามมาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินของกรมควบคุมมลพิษความชุ่นและสีของน้ำมีค่าสูงในช่วงฤดูฝน ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในหมู่บ้านคลองย่าโม บุไทร และคลองไทร เกี่ยวกับคุณภาพของน้ำประปา บ่งชี้ว่า น้ำมีความชุ่น สี ตะกอนและเศษผง กลิ่นเหม็น และเกิดตะกรันในการต้มน้ำ สอดคล้องกับผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำประปาของทั้ง 3 หมู่บ้านไม่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานคุณภาพน้ำประปาของกรมอนามัย ปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากมีค่าความชุ่น สี เหลือ กโคลิฟอร์มแบคทีเรีย และฟิคัล โคลิฟอร์มแบคทีเรียนมาตรฐาน ในขณะที่หมู่บ้านไทยพัฒนา และสุขสมบูรณ์มีคุณภาพน้ำส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าคุณภาพน้ำประปาที่ผ่านระบบการผลิตตามรูปแบบของกรมอนามัยมีประสิทธิภาพสูงกว่าน้ำประปาที่ผ่านระบบการผลิตตามรูปแบบของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท (เดิม)

นฤมล ประภานุสรณ์ (2549) ได้ศึกษาสภาพการคุ้มครองระบบผลิตน้ำประปา ของผู้ดูแลระบบประปาหมู่บ้าน รวมถึงคุณภาพน้ำของระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดิน ในเขตจังหวัดขอนแก่น โดยการคัดเลือกระบบประปาหมู่บ้านของกรมอนามัย จำนวน 11 แห่ง และระบบประปานาดเล็กของ การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) ที่มีลูกจ้างเป็นผู้ดูแลจำนวน 6 แห่ง เก็บข้อมูลในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 ถึงกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 โดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ และเก็บตัวอย่างน้ำประปา วิเคราะห์คุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พนวจ การปฏิบัติงานตามรอบการบำรุงรักษาอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 90.10 ส่วนลูกจ้างHEMA ซึ่งคุ้มครองระบบผลิตน้ำประปานาดเล็กของ กปภ. การปฏิบัติงานตามรอบการบำรุงรักษาอยู่ในระดับสูง ส่วนผลการสำรวจสภาพระบบประปา พนวจ ระบบประปาหมู่บ้านร้อยละ 59.11 จัดอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ระบบประปานาดเล็กของ กปภ. จัดอยู่ในระดับดีร้อยละ 83.33 และผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำประปาหมู่บ้าน ร้อยละ 90.10 พนวจ ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานน้ำบริโภคส่วนคุณภาพน้ำประปาของ กปภ. ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด ซึ่งสิ่งที่ระบบประปาหมู่บ้านแต่ละแห่ง ควรคำนึงถึงนอกจากคุณภาพน้ำดินและน้ำประปาที่ผลิตแล้ว คือการจัดการภาคตะกอนสารส้มที่เกิดขึ้นจากระบบประปา เพื่อป้องกันปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อและการสัมภากลับลงสู่แหล่งน้ำดิน และ

หน่วยงานที่รับผิดชอบควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพน้ำประปาหมู่บ้านให้ดีขึ้น และนำไปสู่การบริหารระบบแบบพิ่งตนเองได้อย่างแท้จริง

ชินวัตన์ เรืองใหม่(2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพน้ำประปาที่ผลิตได้ของชุมชน 4 หมู่ อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลโนนไทย ได้รับเรื่องร้องเรียนจากชาวบ้านเกี่ยวกับปัญหาด้านคุณภาพน้ำประปาที่ผลิตออกมากล่าวว่าไม่มีคุณภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบการผลิตน้ำประปา ผู้ดินบ้านโนนหวาย หมู่ที่ 4, ระบบประปาผู้ดินบ้านค่อน โภสต์ หมู่ที่ 14 วัดดุประสังค์ของการศึกษานี้ เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการผลิตน้ำประปางานทั้ง 4 หมู่ โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำที่ผ่านกระบวนการต่างๆในการผลิตน้ำประปา ไปทำการตรวจความชุ่ม ความเป็นกรด-ด่าง และปริมาณคลอรีนตกค้าง ผลการศึกษาพบว่ามีการใช้ปริมาณสารส้มไม่เหมาะสมกับสภาพของน้ำดิน และพบว่าระบบผลิตประปางานทั้ง 4 หมู่ใช้ปริมาณสารส้มคงที่ตลอดเวลา ดังนั้นปริมาณสารส้มที่ใช้ในกระบวนการผลิตน้ำประปาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพของน้ำประปานอกจากนี้ ยังพบว่าถัง התק�장ของบางหมู่มีการทำความสะอาดด้วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินโครงการ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ข้อมูลปัจจุบันภูมิการร่องเรียนปัจจุหาน้ำประชาของชุมชน
2. คู่มือบำรุงรักษาระบบประปา
3. สมการทางคณิตศาสตร์ หรือสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวมรวมได้

3.2 ขั้นตอนการศึกษา

จากผลการศึกษาของчинวัฒน์ (чинวัฒน์ เรือนใหม่, 2556) สรุปว่าปัจจุหาดูภพน้ำประปาเกิดจากส่องสาเหตุ คือแหล่งน้ำดิบ และกระบวนการผลิต ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะทำการแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. การรวบรวมข้อมูลข้อมูลลักษณะน้ำประปาของแต่ละชุมชน ว่ามีลักษณะน้ำไม่พึงประสงค์อย่างไร เกิดขึ้นช่วงเวลาไหน ที่หมู่บ้านใด
 - ชุมชน
 - เวลาที่ร่องเรียน
 - จำนวนผู้เดือดร้อน
 - ประเภทของข้อร้องเรียน
2. ใช้คู่มือบำรุงรักษาระบบผลิตน้ำประปาเป็นเครื่องมือ ช่วยในการตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการผลิตน้ำประปางองโรงประปาทั้ง 4 แห่ง ว่ามีการใช้สารส้มอย่างไร ตรวจสอบสภาพน้ำดิบก่อนเข้าสู่กระบวนการผลิตหรือไม่ มีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ต่างๆในระบบตามที่แนะนำหรือไม่ อย่างไร ปริมาณสารส้มที่ใช้
 - ประวัติการทำความสะอาดถังตักตะกรอน
 - ประวัติการทำความสะอาดถังกรอง
 - ประวัติการทำความสะอาดถังน้ำใส
3. ทำการเก็บตัวอย่างน้ำตามจุดต่างๆ หลังน้ำผ่านขั้นตอนแต่ละขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - เก็บตัวอย่างน้ำดิบก่อนเข้าระบบประปางองทั้งสี่แห่งเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของน้ำดิบได้แก่
 - ความขุ่น (Turbidity)

- ความเป็นกรด-ด่าง (pH)
- เก็บตัวอย่างน้ำที่ออกจากถังตักตะกอนของระบบประปาทั้งสี่แห่งเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของของน้ำที่ออกจากถังตักตะกอนได้แก่
 - ความขุ่น (Turbidity)
 - ความเป็นกรด-ด่าง (pH)
- เก็บตัวอย่างน้ำที่ออกจากถังกรองของระบบประปาทั้งสี่แห่ง เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของน้ำที่ออกจากถังกรองได้แก่
 - ความขุ่น (Turbidity)
 - ความเป็นกรด-ด่าง (pH)
- เก็บตัวอย่างน้ำประปาที่ออกจากระบบประปาทั้งสี่แห่ง เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของน้ำประปาได้แก่
 - ความขุ่น (Turbidity)
 - ความเป็นกรด-ด่าง (pH)
- เก็บตัวอย่างน้ำประปาที่ออกจากบ้านเรือนของผู้อุปโภค ของระบบประปาทั้งสี่แห่ง เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของน้ำประปาได้แก่
 - ความขุ่น (Turbidity)
 - ความเป็นกรด-ด่าง (pH)
- นำข้อมูลคุณภาพของแหล่งน้ำดิบก่อนเข้าระบบ คุณภาพของน้ำที่ออกจากถังตักตะกอนคุณภาพของน้ำที่ออกจากถังกรองและคุณภาพของน้ำที่ออกจากระบบการผลิต ที่รวมรวมได้ ของทั้ง 4 แห่ง มาทำการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบ ระหว่าง โรงประปาแต่ละแห่ง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข และปรับปรุงคุณภาพบริการระบบประปา จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิเคราะห์ผล

การศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์คุณภาพน้ำหลังผ่านกระบวนการแต่ละขั้นตอนในกระบวนการผลิตประปาผิดนิแต่ละแห่ง และนำที่ปลายท่อ ณ สถานที่ต่างๆ ของระบบประปาผิดนิบ้านจาน หมู่ที่ 4 ระบบประปาผิดนิบ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9 ระบบประปาผิดนิบ้านไพล หมู่ที่ 12 และระบบประปาผิดนิบ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 มาทำการวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงคุณภาพบริการระบบประปาขององค์กรบริหารส่วนตำบลกำปัง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของระบบประปามชูบ้าน

4.1.1 ที่ตั้งและการรับน้ำของแหล่งน้ำระบบประปาผิดนิขนาดใหญ่

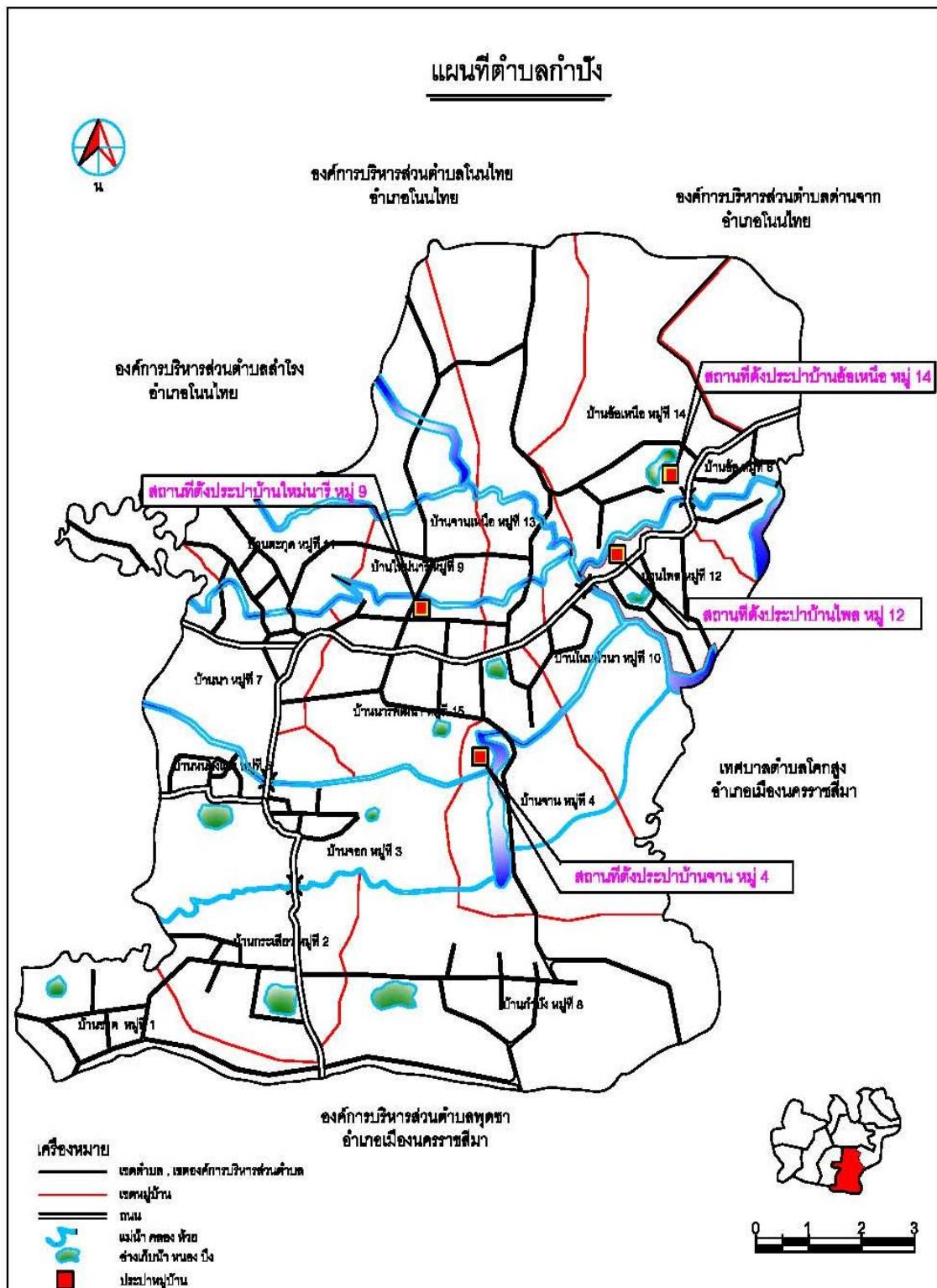
ระบบประปาที่พื้นที่ศึกษาเป็นระบบประปาผิดนิขนาดใหญ่ มีพื้นที่ 4 แห่ง เพื่อรับการอุปโภคของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของประปาแต่ละแห่งตำแหน่งของประปาแต่ละแห่ง แสดงดังรูปที่ 4.1

ระบบประปาผิดนิขนาดใหญ่ บ้านจาน หมู่ที่ 4 มีแหล่งน้ำที่ใช้ในการผลิตน้ำประปา คือ คลองขึ้นนา โดยรับน้ำจากคลองส่งน้ำขนาดเล็ก 2 สาย ที่ไหลมาทางทิศตะวันตก รวมกันที่คลองขึ้นนา จากนั้น ไหลลงสู่คลองลำเชิงไกร มีประชากรผู้ใช้น้ำ จำนวน 1,245 คน 357 ครัวเรือน

ระบบประปาผิดนิขนาดใหญ่ บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9 มีแหล่งน้ำที่ใช้ในการผลิตน้ำประปา คือ คลองลำเชิงไกร โดยมีทิศทางการไหลมาทางทิศตะวันออก มีประชากรผู้ใช้น้ำ จำนวน 1,112 คน 264 ครัวเรือน

ระบบประปาผิดนิขนาดใหญ่ บ้านไพล หมู่ที่ 12 มีแหล่งน้ำที่ใช้ในการผลิตน้ำประปา คือ คลองลำเชิงไกร โดยมีทิศทางการไหลมาทางทิศตะวันตก มีประชากรผู้ใช้น้ำ จำนวน 649 คน 153 ครัวเรือน

ระบบประปาผิดนิขนาดใหญ่ บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 มีแหล่งน้ำที่ใช้ในการผลิตน้ำประปา คือ บึงอ้อ โดยรับน้ำจากคลองลำเชิงไกร มีทิศทางการไหลมาทางทิศใต้ มีประชากรผู้ใช้น้ำ จำนวน 682 คน 178 ครัวเรือน



รูปที่ 4.1 แผนที่ตั้งและการรับน้ำของแหล่งน้ำดินระบบประปาหมู่บ้าน

4.1.2 ข้อมูลทางเทคนิคของระบบการผลิตประปา

ระบบประปาบ้านจาน หมู่ที่ 4 ระบบประปาบ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9 ระบบประปาบ้านไพล หมู่ที่ 12 และระบบประปาบ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 เป็นระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ทั้ง 4 แห่ง มีกำลังการผลิต 10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ถังน้ำใส่ขนาด 100 ลูกบาศก์เมตร หอดังสูงขนาด 30 ลูกบาศก์เมตร เครื่องสูบน้ำดึงพร้อมอุปกรณ์ควบคุม 2 ชุด เครื่องสูบน้ำดึงพร้อมอุปกรณ์ควบคุม 2 ชุด ระบบจ่ายสารคลอรีน และส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ท่อ เมนจา Yan โดยมีเทคนิคการผลิตดังนี้

- โรงสูบน้ำดึง มีหน้าที่สูบน้ำดึงเข้าสู่ระบบ เพื่อการผลิตน้ำประปา
- ถังกรองน้ำผิวดิน ขนาด 10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ซึ่งจะประกอบไปด้วย ถัง ตอกตะกอน และถังกรอง โดยเมื่อนำน้ำดึงผ่านเข้าสู่ระบบ ถังกรองจะมีการเติมสารส้ม ปริมาณสารส้มที่ใช้ประมาณ 13 กิโลกรัมผสมกับน้ำ 700 ลิตร แล้วปล่อยให้สารส้มหยดลงผสมกับน้ำดึงที่กักกันข้างของถังสารส้มที่อยู่บนถังกรอง ใช้ระยะเวลาประมาณ 10 นาที เพื่อให้ตะกอนรวมตัวขึ้นเป็นก้อนและตอกตะกอน ในถังตอกตะกอน ส่วนน้ำที่ได้รับการปรับปรุงคุณภาพตามขั้นตอนแล้วจะผ่านเข้าสู่ถังกรองซึ่งถังกรองมีหน้าที่กรองตะกอนเบ้าที่มีขนาดเล็กที่หลุดออกมากจากถังตอกตะกอน ซึ่งทรากรองที่ใช้ในการกรองน้ำมีลักษณะเม็ดกลม สะอาด ความหนาของชั้นทรากรองมีความหนา 60 เซนติเมตร และชั้นกรุดหนา 40 เซนติเมตร
- ถังน้ำใส ขนาด 100 ลูกบาศก์เมตร มีหน้าที่เก็บสำรองน้ำ ที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพแล้ว
- โรงสูบน้ำดึง ติดตั้งเครื่องสูบน้ำดึง (เครื่องสูบน้ำแบบหอยโข่ง) ทำหน้าที่สูบน้ำที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพแล้ว(จากถังน้ำใส)ขึ้นสู่หอดังสูง เพื่อการให้บริการ แจกจ่ายแก่ประชาชนผู้ใช้น้ำต่อไปและในระหว่างนี้ จะทำการเติมสารละลายคลอรีนปริมาณคงปูนคลอรีนเข้มข้น 60% ประมาณ 320 กรัมผสมกับน้ำ 50ลิตร อัตราการหยดสารละลายคลอรีนจะอยู่ที่ 60 มิลลิลิตรต่อน้ำที่เพื่อการฆ่าเชื้อโรค ที่อาจปนเปื้อนมากับน้ำเพื่อให้เป็นน้ำประปา ที่สะอาด ปลอดภัย เน茫ะสมแก่การอุปโภค
- หอดังสูงคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด 30 ลูกบาศก์เมตร ทำหน้าที่เพิ่มแรงดันน้ำให้สามารถไหลไปตามเส้นท่อสู่ประชาชนผู้ใช้น้ำ

4.1.3 การวิเคราะห์ผลประวัติการทำความสะอาด ระบบประปาผิดนิจนдаดใหญ่

ในการผลิตน้ำประปาการทำความสะอาดสามารถระบบประปาไม่ผลต่อการประเมินคุณภาพน้ำที่ผลิตได้ถ้าหากทำการประเมินและการตรวจสอบประวัติการทำความสะอาดร่วมกับการวิเคราะห์คุณภาพน้ำจะเป็นการวิเคราะห์อย่างรอบด้านและส่งเสริมให้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำได้มีคุณภาพสูงสุด

4.1.3.1 ประวัติการล้างถังตเกตตอนล่าสุด

มาตรฐานการดูแลและบำรุงรักษาระบบประปาของกรมทรัพยากรน้ำได้กำหนดให้ทำความสะอาดถังตเกตตอนเป็นประจำทุก 3-6 เดือน เพื่อระบายน้ำตะกอนในถังตเกตตอนออกให้หมดเพื่อเพิ่มคุณภาพของน้ำที่ออกจากถังตเกตตอนไปสู่กระบวนการอื่นๆต่อไป

จากข้อมูลที่มีพบว่าการทำความสะอาดถังตเกตตอนล่าสุดของระบบผลิตประปาบ้านจาน หมู่ที่ 4 และระบบผลิตประปาบ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 ได้ทำความสะอาดเมื่อเดือนมกราคม 2557 ซึ่งในการเก็บตัวอย่างเข้าทดสอบได้เก็บตัวอย่างเมื่อวันที่ 27 เดือนมกราคม 2557 ระบบผลิตประปาบ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9 ได้ทำความสะอาดเมื่อเดือนพฤษภาคม 2556 ซึ่งทำความสะอาดก่อนมีการเก็บตัวอย่างประมาณ 3 เดือน ส่วนระบบผลิตประปาบ้านไพล หมู่ที่ 12 ได้มีการทำความสะอาดถังตเกตตอนเมื่อเดือนธันวาคม 2556 ซึ่งอย่างไรก็ตามในการทำความสะอาดถังตเกตตอนของระบบผลิตประปาทั้ง 4 แห่งก็จัดว่ายังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานการดูแลและบำรุงรักษาระบบประปาของกรมทรัพยากรน้ำกำหนด

ตารางที่ 4.1 ประวัติการล้างถังตเกตตอนล่าสุด ระบบประปาผิดนิจนดาดใหญ่

ประวัติการล้างถังตเกตตอนล่าสุด					
เดือน / ระบบประปา	หมู่ที่ 4	หมู่ที่ 9	หมู่ที่ 12	หมู่ที่ 14	หมายเหตุ
พฤษภาคม 56	-	✗	-	-	เก็บตัวอย่างทดสอบเมื่อ 27 ม.ค. 57
ธันวาคม 56	-	-	✗	-	
มกราคม 57	✗	-	-	✗	

4.1.3.2 ประวัติการล้างถังกรองล่าสุด

การล้างถังกรองเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่ขาดไม่ได้ของระบบประปาซึ่ง มาตรฐานการดูแลและบำรุงรักษาระบบประปาของกรมทรัพยากรน้ำได้กำหนดให้ทำความสะอาดถังกรองประจำทุก 3-6 เดือน เพื่อให้น้ำที่ผ่านกระบวนการกรอกตะกอนไหลลงมาสู่ถังกรอง แล้วผ่านชั้นทรายและหินลงไปสู่ถังเก็บน้ำใส น้ำที่ได้จะมีปราศจากความชุ่นและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลที่มีพบว่าการล้างถังกรองของระบบประปาล่าสุดของระบบประปาบ้านจาน หมู่ที่ 4 และระบบประปาบ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 มีการทำความสะอาดถังกรองเป็นประจำทุกเดือน ส่วนระบบประปาบ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9 และระบบประปาบ้านไพล หมู่ที่ 12 มีการทำความสะอาดถังตกรอนเดือนพฤษภาคม 2556 และเดือนมกราคม 2557 แต่จากการล้างถังกรองของระบบประปาทั้ง 4 แห่งยังอยู่ในระยะเวลา 3-6 เดือน ตามข้อกำหนดของกรมทรัพยากรน้ำที่ได้แนะนำเอาไว้ในคู่มือผู้ควบคุมการผลิตประปาผิวดิน

ตารางที่ 4.2 ประวัติการล้างถังกรองล่าสุด ระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่

ประวัติการล้างถังกรองล่าสุด					
เดือน / ระบบประปา	หมู่ที่ 4	หมู่ที่ 9	หมู่ที่ 12	หมู่ที่ 14	หมายเหตุ
พฤษภาคม 56	×	×	×	×	เก็บตัวอย่าง ทดสอบเมื่อ 27 ม.ค. 57
ธันวาคม 56	×	-	-	×	
มกราคม 57	×	×	×	×	

4.1.3.3 ประวัติการล้างถังน้ำใส่ล่าสุด

การดำเนินการล้างทำความสะอาดถังน้ำใส่เป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพน้ำประป้าให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและเป็นที่พึงพอใจของประชาชนผู้ใช้น้ำประปา

จากการล้างทำความสะอาดถังน้ำใส่ของระบบประปาทั้ง 4 แห่ง พบร่วมระบบประปาบ้านจาน หมู่ที่ 4 และระบบประปาบ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 มีการทำความสะอาดถังน้ำใส่ล่าสุดเมื่อเดือนสิงหาคม 2556 ระบบประปาบ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9 ล้างทำความสะอาดเมื่อเดือนมิถุนายน 2556 และระบบประปาบ้านไพล หมู่ที่ 12 ทำความสะอาดล่าสุดเมื่อเดือนกรกฎาคม 2556 โดยคุณจากประวัติการทำความสะอาดถังน้ำใส่ของแต่ละระบบประปามาแล้วก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่กรมทรัพยากรน้ำกำหนด

ตารางที่ 4.3 ประวัติการล้างถังน้ำใส่ล่าสุด ระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่

ประวัติการล้างถังน้ำใส่ล่าสุด					
เดือน / ระบบประปา	หมู่ที่ 4	หมู่ที่ 9	หมู่ที่ 12	หมู่ที่ 14	หมายเหตุ
มิถุนายน 56	-	×	-	-	เก็บตัวอย่าง ทดสอบเมื่อ 27 ม.ค. 57
กรกฎาคม 56	-	-	×	-	
สิงหาคม 56	×	-	-	×	
กันยายน 56	-	-	-	-	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประวัติการล้างถังน้ำใส่ถ่าน้ำ					
ตุลาคม 56	-	-	-	-	
พฤษภาคม 56	-	-	-	-	
ธันวาคม 56	-	-	-	-	
มกราคม 57	-	-	-	-	

4.2 ข้อมูลจากการเก็บตัวอย่างน้ำและการวิเคราะห์

จากการเก็บตัวอย่างน้ำเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2557

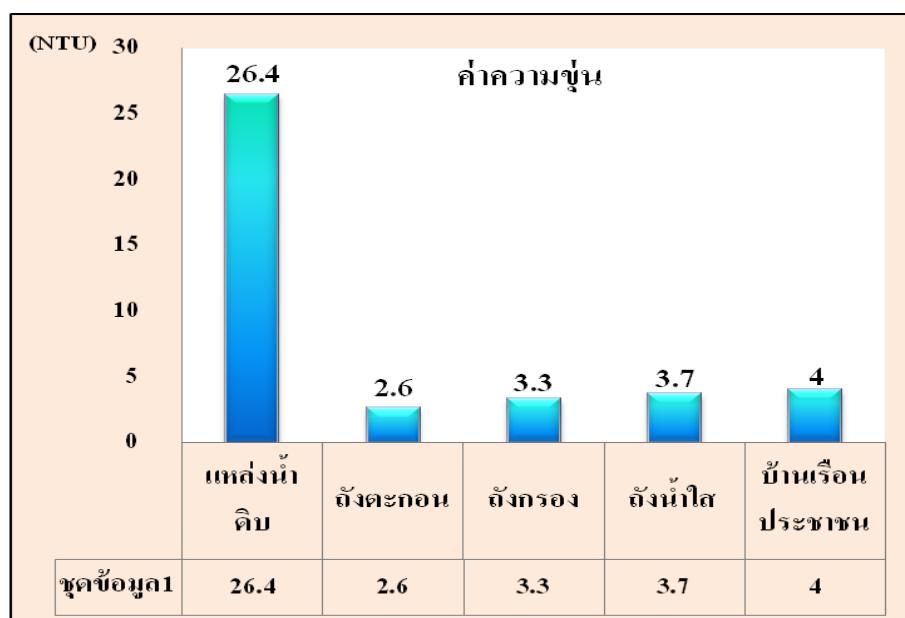
4.2.1 ระบบผลิตประปาผิดนิจน้ำดิบ บ้านจาน หมู่ที่ 4

ผลการทดสอบคุณภาพน้ำของบ้านจาน หมู่ที่ 4 แสดงดังรูปที่ 4.2 และรูปที่ 4.3 ค่าความชุ่น (Turbidity) ของแหล่งน้ำดิบมีค่าสูงมากสูงกว่าทุกหมู่ (ค่าความชุ่นของแต่ละหมู่ที่อยู่ระหว่าง 0.40-9.10 NTU) ซึ่งมีค่าความชุ่นน้ำอุ่นที่ 26.40 NTU และค่า pH ของน้ำ เท่ากับ 8.10 แต่เมื่อมีการเติมสารส้มเพื่อให้น้ำมีการตัดตะกอนน้ำที่ออกจากถังตะกอนค่าของความชุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงมาก เนื่องจากสารส้มจะทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพทำให้ค่าความชุ่นลดลงอย่างมากเหลือเพียง 2.60 NTU และค่า pH ของน้ำเหลือ 6.80

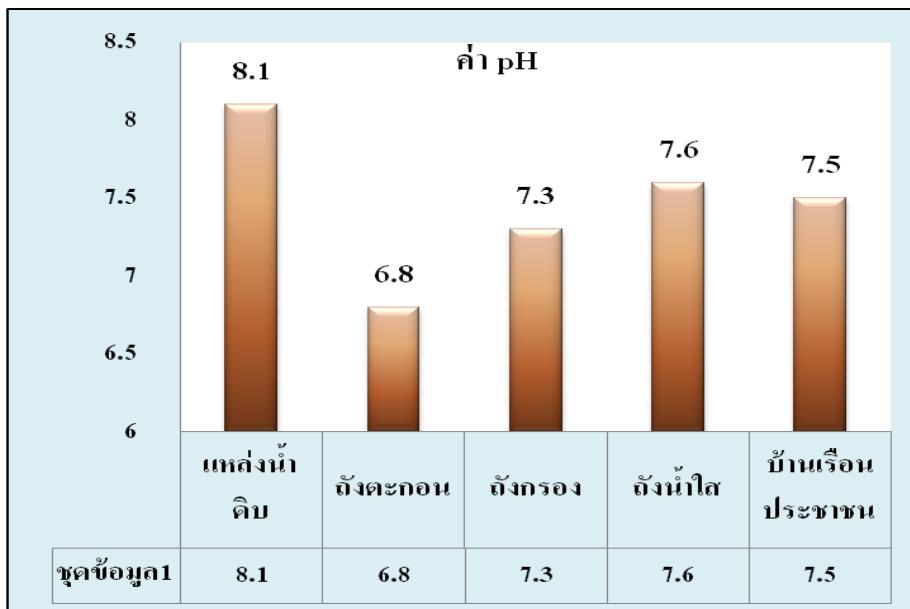
ส่วนน้ำที่ออกจากถังตะกอน และผ่านถังกรองพบว่า น้ำมีค่าความชุ่นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยคือ จาก 2.60 NTU เป็น 3.30 NTU โดยมีค่า pH เท่ากับ 7.30 เมื่อพิจารณาที่ออกจากถังกรองลงสู่ถังน้ำใส่ที่รับสูบน้ำหลังสูง พบว่า น้ำในถังน้ำใส่มีความชุ่นของน้ำเพิ่มขึ้น แต่อยู่ในช่วงแคบๆ กือ จาก 3.30 NTU เป็น 3.70 NTU โดยมีค่า pH ของน้ำ เท่ากับ 7.60 การที่ค่าความชุ่นของน้ำหลังออกจากถังตะกอนมีค่าลดลง และคงตัวอยู่ในช่วงแคบๆ หลังจากนั้น แสดงถึงประสิทธิภาพของการตัดตะกอน อย่างไรก็ตามเมื่อผ่านถังตะกอนไปแล้วความชุ่นของน้ำมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นการเพิ่มขึ้นในช่วงแคบๆ แม้ว่าจะมีการทำความสะอาดระบบค่อนข้างบ่อยการทำความสะอาดบ่อย ดังแสดงในหัวข้อ 4.1.2

การที่ระบบประปามหา 4 มีประวัติการทำความสะอาดระบบค่อนข้างบ่อยกว่าหมู่อื่นๆ เพราะน้ำดิบมีค่าความชุ่นเริ่มต้นสูงนั่นเอง ส่วนน้ำที่บ้านเรือนประชาชน เป็นน้ำที่ออกจากหอดังสูง ไฟลเข้าสู่ท่อประปาเพื่อแจกจ่ายไปยังบ้านเรือนของประชาชน ซึ่งค่าความชุ่นของน้ำข้างเพิ่มขึ้น เล็กน้อยที่ 4.00 NTU และค่า pH ของน้ำ อยู่ที่ 7.50 ซึ่งก็ยังถือได้ว่าน้ำที่ประชาชนได้รับเป็นน้ำที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำเพื่อการอุปโภค

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่าคุณภาพน้ำดินในแต่ละช่วงเวลาของปี มีค่าแตกต่างกัน ค่อนข้างมาก ช่วงเวลาที่ทำการเก็บตัวอย่างน้ำมาทดสอบคือเดือนกุมภาพันธ์ซึ่งเป็นช่วงที่คุณภาพน้ำดินอยู่ในระดับกลาง คือไม่ใช่ช่วงที่น้ำดินมีคุณภาพดีที่สุด และไม่ใช่ช่วงที่น้ำดินมีคุณภาพแย่ที่สุด ระบบประปาที่ใช้อยู่อาจไม่รองรับน้ำดินในช่วงที่น้ำดินมีคุณภาพแย่ที่สุด จึงควรมีการศึกษาหรือปรับปรุงระบบผลิตเพื่อรองรับกรณีที่น้ำดินมีคุณภาพน้ำดินต่ำที่สุดด้วย นอกจากนี้อาจพิจารณาเพิ่มความถี่ในการทำความสะอาดระบบ และถังค่างๆ ในระบบผลิตด้วย เนื่องจากทราบว่าความชุ่นของน้ำดินหลังจากผ่านถังตะกอนมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง



รูปที่ 4.2 ค่าความปน (Turbidity) ของระบบผลิตประปาผิวน้ำดินใหญ่ บ้านจาน หมู่ที่ 4



รูปที่ 4.3 ค่า pH ของระบบผลิตประปาผิดน้ำดื่มใหญ่ บ้านจาน หมู่ที่ 4

4.2.2 ระบบผลิตประปาผิดน้ำดื่มใหญ่ บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9

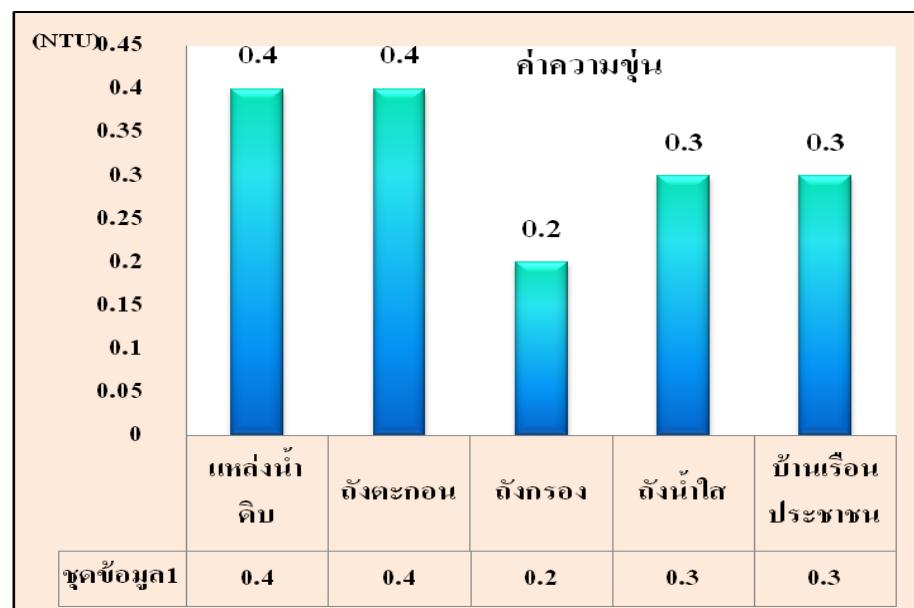
ผลการทดสอบคุณภาพน้ำของบ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9 แสดงดังรูปที่ 4.4 และรูปที่ 4.5 ค่าความชุ่น (Turbidity) ของแหล่งน้ำดิน มีค่าความชุ่นที่ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับค่าความชุ่นของแหล่งน้ำหมู่อื่น ซึ่งเป็นผลดีต่อการนำน้ำดินมาทำการผลิตน้ำประปา โดยน้ำดินมีความชุ่นเริ่มต้นเพียง 0.40 NTU โดยมีค่า pH ของน้ำเท่ากับ 8.00 เมื่อมีการเติมสารส้มเพื่อให้น้ำมีการตกตะกอน น้ำที่ออกจากถังตกตะกอนค่าของความชุ่นไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เนื่องจากเป็น เพราะน้ำดินตั้งต้นมีค่าความชุ่นที่ต่ำเมื่อเติมสารส้มลงไป ทำให้น้ำหนักของตะกอนที่ก่อตัวไม่โต ไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะก่อให้เกิดกระบวนการการตกตะกอน แต่ค่า pH ของน้ำที่ออกจากถังตกตะกอนมีค่าลดลงเหลือ 7.10

ส่วนน้ำที่ออกจากถังตกตะกอนและผ่านถังกรองพบว่า น้ำมีค่าความชุ่นลดเหล็กน้อยคือจาก 0.40 NTU เป็น 0.20 NTU แต่ค่า pH คงที่ 7.10 แสดงถึงประสิทธิภาพของถังกรองซึ่งสามารถลดความชุ่นของน้ำลงได้เป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาประวัติการล้างถังกรองร่วมด้วย จะพบว่า โรงประปาของหมู่ที่ 9 มีการล้างถังตกตะกอนล่าสุดเมื่อเดือนกรกฎาคม จึงทำให้ถังกรองมีประสิทธิภาพดีในการกรองตะกอน เมื่อพิจารณาคำว่าที่ออกจากถังกรองลงสู่ถังน้ำใสที่รอสูบน้ำหยอดลงสูง พบว่า น้ำในถังน้ำใสมีความชุ่นของน้ำเพิ่มขึ้น แต่อยู่ในช่วงแคบๆ คือจาก 0.20 NTU เป็น 0.30 NTU โดยมีค่า pH ของน้ำเท่ากับ 7.30 การที่ค่าความชุ่นของน้ำหลังออกจากถังตกตะกอนมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

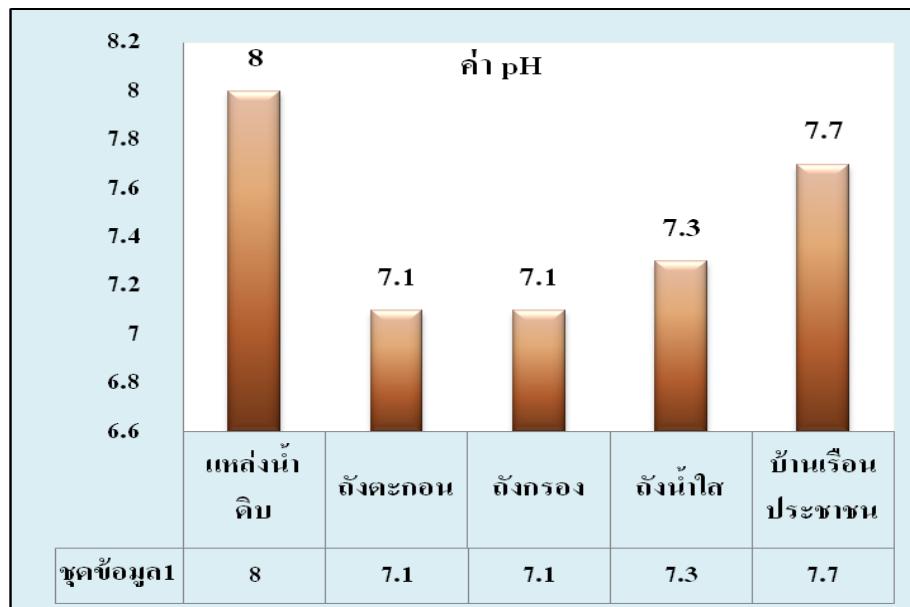
ระบบประปาหมู่ 9 มีประวัติการทำความสะอาดระบบตามข้อกำหนด และความชุ่นของน้ำดินที่มีค่าความชุ่นเริ่มต้นที่ค่าต่ำถือว่าเป็นผลดีต่อการผลิตน้ำประปาเป็นอย่างยิ่ง ส่วนน้ำที่

บ้านเรือนประชาชน เป็นน้ำที่อกรากหอลังสูง ให้เข้าสู่ท่อประปาเพื่อแจกจ่าย ไปยังบ้านเรือนของ ประชาชน มีค่าความชุ่มน้ำของน้ำเพียง 0.30 NTU และค่า pH ของน้ำ อยู่ที่ 7.70 ซึ่งก็ยังถือได้ว่าน้ำที่ ประชาชนได้รับเป็นน้ำที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำเพื่อการอุปโภค

คุณภาพน้ำดิบของระบบประปาบ้านใหม่นารีมีค่าความชุ่นที่ต่ำมากหมายเป็นอย่างยิ่งที่จะ นำมาผลิตประปาเพื่อใช้สำหรับอุปโภค อย่างไรก็ตามควรมีการศึกษาคุณภาพน้ำตลอดทั้งปี เพื่อ รองรับกรณีที่น้ำดิบมีคุณภาพน้ำดิบต่ำที่สุด และเนื่องจากคุณภาพดิบของหมู่ที่ 9 มีคุณภาพดีมาก จึง อาจพิจารณาความเป็นไปได้ในการขยายกำลังผลิต เพื่อรองรับการใช้น้ำของหมู่อื่นที่อยู่ข้างเคียง ใน กรณีที่มีการขาดแคลนน้ำ หรือมีปัญหาคุณภาพน้ำของหมู่อื่น



รูปที่ 4.4 ค่าความชุ่น (Turbidity) ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9



รูปที่ 4.5 ค่า pH ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9

4.2.3 ระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านไพล หมู่ที่ 12

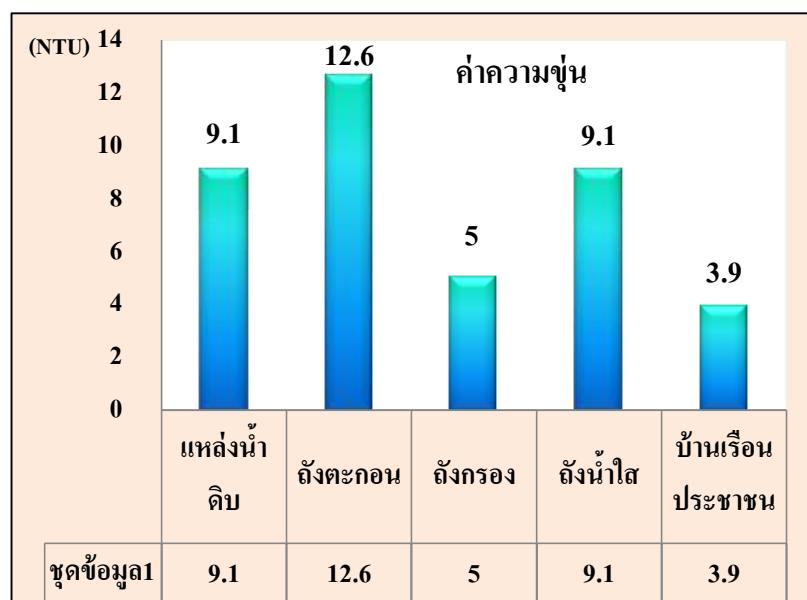
ผลการทดสอบคุณภาพน้ำของบ้านไพล หมู่ที่ 12 จากรูปที่ 4.6 และรูปที่ 4.7 พบว่า ค่าความขุ่น (Turbidity) ของแหล่งน้ำดิบ มีค่าความขุ่นที่ 9.10 NTU และค่า pH ของน้ำเท่ากับ 7.80 เมื่อมีการเติมสารสัมเพล็ตให้น้ำมีการตกลงตะกอน น้ำที่ออกจากการถังตกลงตะกอนค่าของความขุ่นกลับมีค่าเพิ่มสูงมากขึ้นจาก 9.10 NTU เป็น 12.60 NTU ค่า pH ของน้ำลดลงเหลือ 7.70 การที่น้ำมีความขุ่นเพิ่มสูงกว่าเดิมอาจเป็นผลมาจากการปริมาณสารสัมเพล็ตไม่เพียงพอ ยังรวมถึงระยะเวลาการรวมตัวจับเป็นก้อนของตะกอนและตกลงตะกอนที่ใช้เวลาประมาณ 10 นาที ซึ่งความเป็นจริงแล้ว อาจต้องใช้เวลาการรวมตัวของตะกอนนานกว่านี้

ส่วนน้ำที่ออกจากการถังตกลงตะกอน และผ่านถังกรองพบว่า น้ำมีค่าความขุ่นลดลงจาก 12.60 NTU เหลือ 5.00 NTU และค่า pH เท่ากับ 7.40 เมื่อพิจารณาคำนวณค่าความขุ่นที่ออกจากการถังกรองลงสู่ถังน้ำใสที่รอสูบขึ้นหอถังสูง พบว่า น้ำในถังน้ำใสมีความขุ่นของน้ำเพิ่มขึ้น คือจาก 5.00 NTU เป็น 9.10 NTU มีค่า pH ของน้ำเท่ากับ 7.20 จากการที่ค่าความขุ่นมีค่าเพิ่มขึ้นมีผลมาจากการทำความสะอาดถังเก็บน้ำใสที่มีการทำความสะอาดล่าสุดเมื่อเดือนกรกฎาคม 2556 ภายในถังน้ำใสอาจมีสิ่งเจือปนมากจึงทำให้ค่าความขุ่นมีค่าสูง ดังแสดงในหัวข้อ 4.1.2

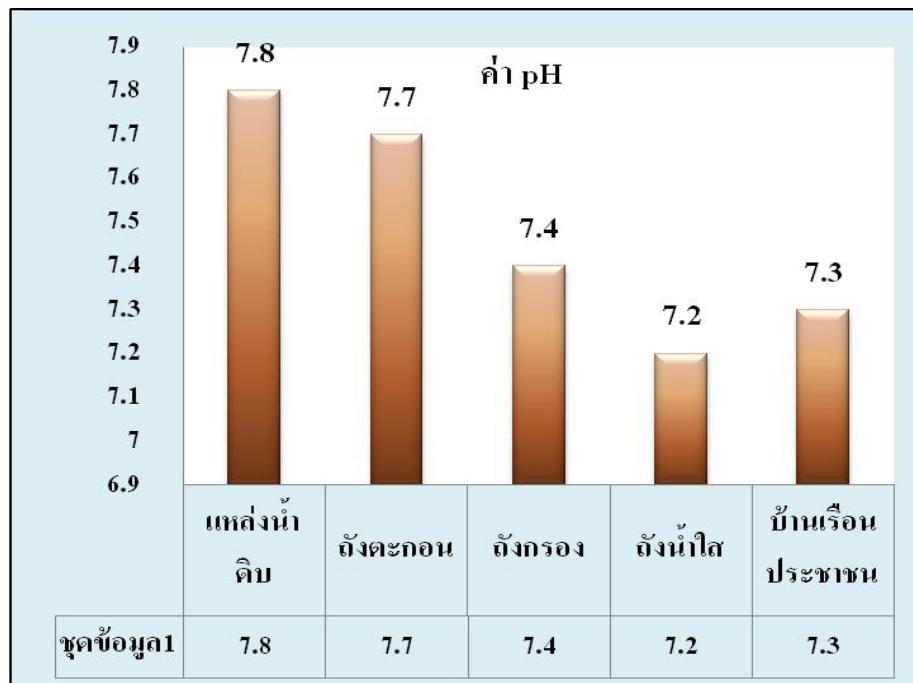
ระบบประปาหมู่ 12 มีประวัติการทำความสะอาดครั้งล่าสุดในเดือนกรกฎาคม 2556 ตามระยะเวลาที่กำหนด เพราะน้ำดิบมีค่าความขุ่นเริ่มต้นสูงนั่นเอง ส่วนน้ำที่บ้านเรือนประชาชน เป็นน้ำที่ออกจากการหอถังสูง ไฟล์เข้าสู่ท่อประปาเพื่อแจกจ่ายไปยังบ้านเรือนของประชาชน ซึ่งค่าความขุ่นของน้ำลดลงมาก เหลือ

เพียง 3.90 NTU และค่า pH ของน้ำเท่ากับ 7.30 ซึ่งเกี่ยงถือได้ว่าน้ำที่ประชาชนได้รับเป็นน้ำที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำเพื่อการอุปโภค

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่า การที่ค่าความชุ่นของน้ำดิบเมื่อเติมสารส้มลงไปแต่ไม่สามารถลดค่าความชุ่นลงได้ สันนิษฐานว่าสภาพน้ำตั้งต้นอาจจะไม่เหมาะสมกับกระบวนการตقطกตอนหรืออาจเป็นเพราะปริมาณสารส้มที่ใส่ลงไปมีปริมาณที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งระยะเวลาในการจับตัวของตะกอนเกิดขึ้นช้าทำให้ค่าความชุ่นไม่ลดลงแต่กลับมีค่าเพิ่มสูงขึ้นดังนั้นควรมีการศึกษาหรือปรับปรุงปริมาณการใส่สารส้ม ควรให้ระยะเวลาการวนของน้ำในถังวนตะกอนนานกว่าเดิม เพื่อให้ตะกอนก่อตัวกันได้ดี การทำความสะอาดอุปกรณ์ผลิตให้บ่อครั้งขึ้นหรืออาจจะส่งตัวอย่างน้ำดิบให้กรมทรัพยากรน้ำช่วยทดสอบ ออกแบบระบบการผลิตใหม่



รูปที่ 4.6 ค่าความชุ่น (Turbidity) ของระบบผลิตประปาผิดน้ำดิบใหญ่ บ้านไพล หมู่ที่ 12



รูปที่ 4.7 ค่า pH ของระบบผลิตประปาผิดนิจน้ำดิบ หมู่ที่ 12

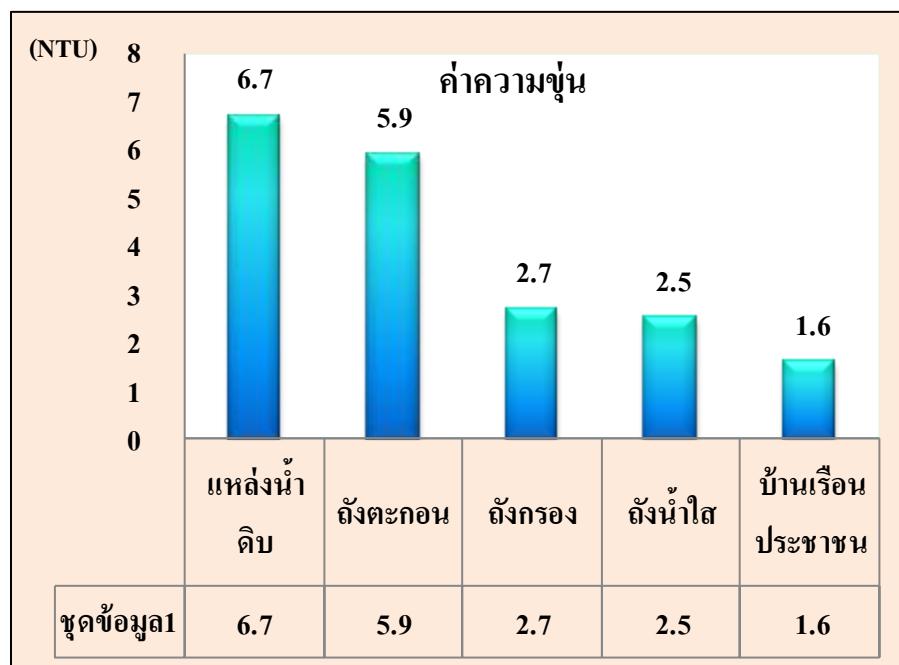
4.2.4 ระบบผลิตประปาผิดนิจน้ำดิบ หมู่ที่ 14

ผลทดสอบคุณภาพน้ำของบ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 แสดงดังรูปที่ 4.8 และรูปที่ 4.9 ค่าความขุ่น (Turbidity) ของแหล่งน้ำดิบมีค่าความขุ่นน้ำอยู่ที่ 6.70 NTU และค่า pH ของน้ำเท่ากับ 8.00 แต่เมื่อมีการเติมสารสัมเพล็อกซ์ให้น้ำมีการตกรตะกอนน้ำที่ออกจากถังตะกอนค่าของความขุ่นมีค่าลดลงในระดับหนึ่ง (5.90 NTU ที่ pH 7.50) แสดงถึงประสิทธิภาพของถังตกรตะกอนสามารถทำงานได้ดีระดับหนึ่ง แต่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

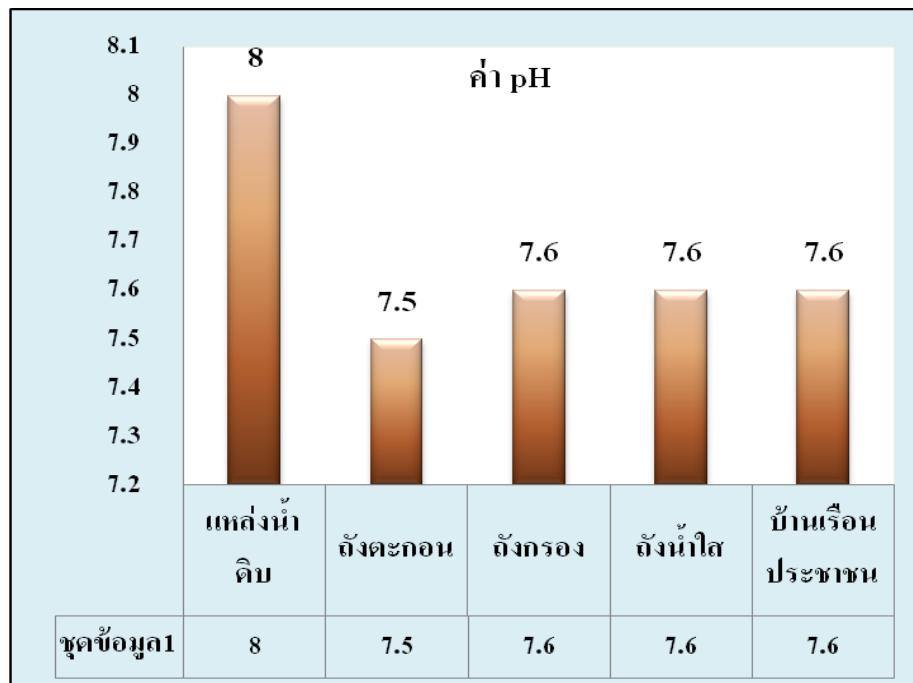
ส่วนน้ำที่ออกจากถังตกรตะกอน และผ่านถังกรองพบว่า น้ำมีค่าความขุ่นลดลงมากจาก 5.90 NTU เป็น 2.7 NTU โดยมีค่า pH เท่ากับ 7.60 เมื่อพิจารณาดูที่ออกจากถังกรองลงสู่ถังน้ำใสที่รอสูบน้ำขึ้นห้องสูบ พบว่า น้ำในถังน้ำใสมีความขุ่นของน้ำลดลง แต่อยู่ในช่วงแคน ๆ กึ่งจาก 2.70 NTU เป็น 2.50 NTU โดยมีค่า pH ของน้ำเท่ากับ 7.60 การที่ค่าความขุ่นของน้ำหลังออกจากถังตกรตะกอน มีค่าลดลง อย่างต่อเนื่อง เป็นผลมาจากการทำความสะอาดระบบค่อนข้างบ่อยดังแสดงไว้ในหัวข้อ 4.1.2 เป็นที่น่าสังเกตว่าระบบประปาหมู่ 14 มีประสิทธิการทำความสะอาดระบบบ่อยกว่าหมู่อื่น ๆ น่าจะเป็นเพราะน้ำดิบมีค่าความขุ่นเริ่มต้นสูงนั่นเอง

ส่วนน้ำที่บ้านเรือนประชาชน เป็นน้ำที่ออกจากห้องสูบ ไหลเข้าสู่ท่อประปาเพื่อแจกจ่ายไปยังบ้านเรือนของประชาชน ซึ่งค่าความขุ่นของน้ำมีค่าลดลงอีกเป็น 1.60 NTU และค่า pH ของน้ำอยู่ที่ 7.60 ซึ่งลือว่าน้ำที่ประชาชนได้รับเป็นน้ำที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำเพื่อการอุปโภค

จากผลการศึกษาพบว่าจุดที่ต้องมีการปรับปรุงเพื่อຍกระดับคุณภาพน้ำประปาที่ผลิตได้ของระบบประปาหมู่ที่ 14 คือถังตเกตgon เนื่องจากน้ำที่ออกจากรถถังตเกตgonมีค่าความปนเปื้อนลดลงเพียงเล็กน้อย ทั้งที่มีการทำความสะอาดถังตเกตgonบ่อบอกว่าหมู่อื่น ทั้งนี้อาจจะต้องเพิ่มความถี่ในการทำความสะอาดถังตเกตgon หรือควรศึกษาปริมาณการใส่สารส้ม และสารปรับน้ำมีการเปลี่ยนกรด-ด่างที่เหมาะสมสมสำหรับน้ำดับบองหมู่ที่ 14 ต่อไป รวมถึงการศึกษาหรือปรับปรุงระบบผลิตเพื่อรองรับกรณีที่น้ำดิบมีคุณภาพน้ำดิบต่ำที่สุดด้วย



รูปที่ 4.8 ค่าความปนเปื้อน (Turbidity) ของระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านอ้อเนหือ หมู่ที่ 14



รูปที่ 4.9 ค่า pH ของระบบผลิตประปาผิดน้ำดื่มในหมู่บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14

บทที่ 5

สรุปและเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์คุณภาพของน้ำที่ผ่านกระบวนการผลิตของแต่ละขั้นตอนของระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านจาน หมู่ที่ 4, ระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 4, ระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านไฟล หมู่ที่ 12 และระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 สามารถสรุปผลและเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ผลการทดสอบพบว่า ระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่บ้านจาน หมู่ที่ 4 มีค่าความชุ่น (Turbidity) ของแหล่งน้ำดิบมีค่าสูง ทำให้ผู้ดูแลระบบมีการทำความสะอาดถัง蓄ตะกอนบ่อยๆ เมื่อมีการเติมสารส้มค่าความชุ่นลดลงมากส่วนน้ำที่ออกจากถัง蓄ตะกอนผ่านถังกรองมีค่าความชุ่นเพิ่มขึ้นเล็กน้อย น้ำในถังน้ำไม่มีความชุ่นของน้ำเพิ่มขึ้น ส่วนน้ำที่ประชาชนได้รับเป็นน้ำที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำเพื่อการอุปโภค

การวิเคราะห์ผลการทดสอบพบว่า ระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9 มีค่าความชุ่น (Turbidity) ของแหล่งน้ำดิบ มีค่าความชุ่นที่ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับค่าความชุ่นของแหล่งน้ำหมู่อื่นเมื่อมีการเติมสารส้มค่าของความชุ่นไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนน้ำที่ออกจากถัง蓄ตะกอนผ่านถังกรอง ถังน้ำใสและบ้านเรือนประชาชนมีค่าความชุ่นที่ใกล้เคียงกันแต่อยู่ในช่วงแคบๆ ซึ่งก็ยังถือได้ว่าน้ำที่ประชาชนได้รับเป็นน้ำที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำเพื่อการอุปโภค

การวิเคราะห์ผลการทดสอบพบว่า ระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่บ้านไฟล หมู่ที่ 12 มีค่าความชุ่น (Turbidity) ของแหล่งน้ำดิบ มีค่าความชุ่นที่ 9.10 เมื่อมีการเติมสารส้มค่าความชุ่นกลับมีค่าเพิ่มขึ้น ส่วนน้ำที่ออกจากถัง蓄ตะกอนผ่านถังกรอง น้ำมีค่าความชุ่นลดลงจาก น้ำที่ออกจากถังกรองลงสู่ถังน้ำไม่มีความชุ่นของน้ำเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากการทำความสะอาดและประมาณสารส้มที่ใช้ในกระบวนการผลิตมีปริมาณที่ไม่เหมาะสม แต่น้ำที่บ้านเรือนประชาชนกลับมีค่าความชุ่นของน้ำลดลงยังถือได้ว่าน้ำที่ประชาชนได้รับเป็นน้ำที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำเพื่อการอุปโภค

การวิเคราะห์ผลการทดสอบพบว่า ระบบผลิตประปาผิวดินขนาดใหญ่บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 ค่าความชุ่น (Turbidity) ของแหล่งน้ำดิบมีค่าความชุ่นนี้อยู่ที่ 6.70 มีการเติมสารส้มผ่านกระบวนการกรอกตะกอน ค่าของความชุ่นมีค่าลดลงในระดับหนึ่ง และลดลงอย่างต่อเนื่องในกระบวนการผลิต และน้ำที่บ้านเรือนประชาชนก็ค่าความชุ่นของน้ำมีค่าลดลงเหลือเพียง 1.60 NTU

และค่า pH ของน้ำ อุ่นที่ 7.60 ซึ่งถือว่าเป็นน้ำที่ประชาชนได้รับเป็นน้ำที่อุ่นในเกณฑ์มาตรฐานน้ำเพื่อการอุปโภค

5.2 ข้อแนะนำ

จากการวิเคราะห์คุณภาพของน้ำที่ผ่านกระบวนการผลิตของแต่ละขั้นตอนของระบบประปาพิวดินขนาดใหญ่ บ้านจาน หมู่ที่ 4, ระบบประปาพิวดินขนาดใหญ่ บ้านใหม่นารี หมู่ที่ 9, ระบบประปาพิวดินขนาดใหญ่ บ้านไพล หมู่ที่ 12 และระบบประปาพิวดินขนาดใหญ่ บ้านอ้อเหนือ หมู่ที่ 14 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.2.1 ควรทำการศึกษาถึงมือผู้ควบคุมการผลิตน้ำประปา เพื่อปรับปรุงมาตรฐานให้เหมาะสมกับสภาพแวดล่ัน้ำดิบ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลา

5.2.2 มีการบำรุงรักษา และทำความสะอาดระบบผลิตประปาอย่างสม่ำเสมอ

เอกสารอ้างอิง

กรมอนามัยสานักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.(2547). คู่มือผู้ควบคุมการผลิตน้ำประปา ระบบประปาผิวดิน รูปแบบของกรมทรัพยากรน้ำ ขนาด อัตรา การผลิต 10 และ 20 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง. พิมพ์ครั้งที่ 1: กันยายน 2547.

ชนวัฒน์ เรือนใหม่.(2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพน้ำประปาที่ผลิตได้ของชุมชน 4 หมู่ อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. โครงการน้ำบาดาลเพื่อการบริหารงาน ก่อสร้างและ สาธารณูปโภค สาขาวิชาชีวกรรม โยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

นฤมล ปราภาสมุทร.(2549). การศึกษาสภาพการดูแลระบบผลิตน้ำประปา ของผู้ดูแลระบบประปา หมู่บ้าน รวมถึงคุณภาพน้ำของระบบประปามากบ้านแบบผิวดิน ในเขตจังหวัดขอนแก่น.

พชรกร แก้วสำราญ.(2552). การประเมินผลคุณภาพน้ำประปามากบ้าน ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเยี่ยว จังหวัดนครราชสีมา. บันทึกวิทยาลักษณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยา ศาสตร์มหาบัณฑิต (การใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน).

สำนักบริหารจัดการน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2548). มาตรฐาน การดูแลและบำรุงรักษา ระบบประปาผิวดิน. พิมพ์ครั้งที่ 1: มิถุนายน 2548.

องค์การบริการส่วนตำบลกำปัง.(2556). ข้อมูลแผนพัฒนา อบต. กำปัง อ. โนนไทย จ. นครราชสีมา. ยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2556) ที่มา: <http://rldc.anamai.moph.go.th>

ภาคผนวก ก

รายงานผลการทดสอบ ห้องปฏิบัติการ ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

หน้านี้จะมีเอกสารภาคผนวกทั้งหมด 12 แผ่น นศ.พิมพ์ให้แล้ว ไม่มีไฟล์ หน้า 58-69

ประวัติผู้เขียน

นางสาวณัฐชญา ปานโตนด เกิดเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2523 ที่อยู่บ้านเลขที่ 36 หมู่ที่ 1 บ้านมะเริงน้อย ตำบลพะเนา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมโยธา (วศ.บ.) เมื่อปีพุทธศักราช 2552 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ในปัจจุบันข้าพเจ้ารับราชการอยู่ที่องค์กรบริหาร ส่วนคำนวณกำลัง อภิการโนนไทย จังหวัดนราธิวาส ตำแหน่ง นายช่างโยธา